

Fremsat den 21. oktober 2020 af justitsministeren (Nick Hækkerup)

Forslag

til

Lov om ændring af konkursloven, lov om Lønmodtagernes Garantifond og lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse

(Værneting ved gældssanering og ændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19)

§ 1

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2014, som ændret senest ved § 32 i lov nr. 58 af 30. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, ændres »rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering« til: »rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

2. I § 3, stk. 2, indsættes efter »begæringen«: »om rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

3. I § 3 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Begæring om gældssanering indgives til skifteretten i den retskreds, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser er. Stedet, hvor skyldneren har sin bopæl, anses at være centret for skyldnerens hovedinteresser, medmindre andet godtgøres. Udøver skyldneren erhvervs-mæssig virksomhed, anses hovedforretningsstedet at være centret for skyldnerens hovedinteresser, medmindre andet godtgøres.«

4. I § 11, stk. 2, og § 11 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »og en regnskabskyndig tillidsmand«.

5. I § 11 a, stk. 1, 2. pkt., udgår »eller tillidsmand«.

6. I § 11 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Hvis skyldneren anmoder om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i forbindelse med begæringen om rekonstruktionsbehandling eller på et senere tidspunkt før vedtagelsen af rekonstruktionsplanen, skal skyldneren komme med forslag herom samt en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig hertil og opfylder betingelserne i § 238. Stk. 1, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.

7. I § 11 a, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, der bliver stk. 5, 1. pkt., stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, ændres »tillidsmandens« til: »en eventuel tillidsmands«.

8. § 11 a, stk. 7, der bliver stk. 8, ophæves.

9. I § 11 c, stk. 2, nr. 3, udgår »efter tillidsmandens opfattelse«, og som 2. pkt. indsættes:

»Er der beskikket en tillidsmand, afgives oplysningen af denne.«

10. § 11 c, stk. 3, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Forslaget skal vedlægges en vurdering af skyldnerens aktiver og en erklæring fra rekonstruktøren om, hvorvidt planen efter dennes skøn er gennemførlig. Er der beskikket en tillidsmand, skal denne tillige afgive udtalelse efter 2. pkt.«

11. I § 11 d, stk. 1, § 12 b, stk. 2, 2. pkt., to steder i § 13 b, stk. 1, nr. 3, § 13 c, stk. 1, § 14 e, stk. 2, og § 15, stk. 2, 2. pkt., ændres »tillidsmanden« til: »en eventuel tillidsmand«.

12. I § 11 e, stk. 5, 1. pkt., ændres »Hvis særlige grunde taler for det, kan skifteretten efter anmodning fra rekonstruktøren og tillidsmanden udsætte« til: »Hvis rekonstruktøren anmoder herom, udsætter skifteretten«.

13. I § 11 e indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen kan rekonstruktøren eller fordringshavere, der repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret, anmode om, at skifteretten beskikker en regnskabskyndig tillidsmand, hvis der ikke allerede er beskikket en sådan. Skifteretten skal i så fald snarest muligt beskikke en tillidsmand, der opfylder betingelserne i § 238.«

14. I § 12, stk. 2, indsættes efter »skifteretten«: », eller i medfør af § 13 g«.

15. I § 12, stk. 4, ændres »§ 103, og § 112« til: »§ 103, § 110, stk. 4, og § 112«.

16. I § 12 e, stk. 1, 1. pkt., ændres »Skifteretten kan« til: »Når der er beskikket en tillidsmand, kan skifteretten«.

17. Efter § 13 f indsættes i *kapitel 2 c*:

»§ 13 g. Rekonstruktion i form af en virksomhedsoverdragelse kan med rekonstruktørens samtykke ske, inden der er vedtaget en rekonstruktionsplan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at bevare værdien af skyldnerens virksomhed, og medmindre indsigelse mod overdragelsen fra et flertal af fordringshaverne er kommet frem til rekonstruktøren inden 5 hverdage efter afsendelsen af den meddelelse, der er nævnt i stk. 3.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 regnes flertallet blandt de fordringshavere, der efter § 13 d, stk. 2-4, har stemmeret om et rekonstruktionsforslag indeholdende bestemmelse om tvangsakkord.

Stk. 3. Med henblik på virksomhedsoverdragelse i medfør af stk. 1 skal rekonstruktøren sende en meddelelse til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen, og til skifteretten. Er skyldneren en sammenslutning, der er registreret i Erhvervsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere meddelelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 4. Meddelelsen nævnt i stk. 3 skal indeholde de oplysninger, som fremgår af § 13 b, stk. 1, nr. 1, og oplysning om, hvorvidt erhververen er skyldnerens nærstående. Meddelelsen skal herudover indeholde de oplysninger, som fremgår af § 11 b, stk. 2, 1. pkt., og 2. pkt., nr. 1 og 2, i det omfang disse oplysninger ikke allerede er udsendt i medfør af § 11 b. Endvidere skal meddelelsen indeholde oplysning om værdiansættelse af skyldnerens aktiver, i det omfang en sådan foreligger. Desuden skal meddelelsen indeholde oplysninger om, hvortil en fordringshaver kan rette henvendelse, hvis denne har indsigelser mod virksomhedsoverdragelsen, fristen for, hvornår en fordringshavers indsigelse mod virksomhedsoverdragelsen skal være kommet frem til rekonstruktøren, samt en kort begrundelse for, hvorfor proceduren i medfør af stk. 1 anvendes.

Stk. 5. Senest 5 hverdage efter fristen for indsigelser i medfør af stk. 1 skal rekonstruktøren sende en meddelelse til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen, og til skifteretten, hvor der redegøres for, om virksomhedsoverdragelsen blev gennemført.

Stk. 6. § 14 c, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«

18. I § 15, stk. 1, ændres »§ 11 a, stk. 5« til: »11 a, stk. 6«.

19. I § 15, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Det gælder dog ikke, hvis rekonstruktionsbehandlingen ophører, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan.«

20. I § 15, stk. 4, 1. pkt., ændres »tillidsmanden sende« til: »en eventuel tillidsmand sende«.

21. I § 15 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Skifteretten afviser en begæring om rekonstruktionsbehandling, der indgives tidligere end en måned efter en forudgående rekonstruktionsbehandlings ophør, hvis den forudgående rekonstruktionsbehandling er ophørt, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan.«

22. I § 15 b indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Rekonstruktøren skal sende en meddelelse om rekonstruktionsbehandlings ophør til samtlige kendte fordringshavere og andre, der blev berørt af rekonstruktionsbehandlingen, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling.«

23. I § 18, nr. 2, indsættes efter »er«: », eller inden for de seneste tre uger har været,«.

24. § 27, stk. 2, ophæves

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

25. I § 27, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., udgår »og § 11 a, stk. 7«.

26. I § 27, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

27. I § 72, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»En rekonstruktørs samtykke i medfør af § 13 g til en virksomhedsoverdragelse udelukker ikke omstødelse over for andre end erhververen.«

28. I § 95, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

29. I § 95 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Fortrinsstillingen for krav på løn m.v., jf. stk. 1 og 2, omfatter også skatteforvaltningens krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af løn m.v.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

30. I § 238, stk. 5, ændres »§ 11 a, stk. 1« til: »§ 11 a, stk. 4, eller § 11 e, stk. 6«.

§ 2

I lov om Lønmodtagernes Garantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 686 af 20. juni 2011, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 496 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) ved arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.«

2. § 2, stk. 4-6, ophæves.

3. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. I tilfælde af rekonstruktionsbehandling, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter garantien krav fra lønmodtagere, der

før eller under rekonstruktionsbehandlingen er opsagt og fritstillet. Overdrages arbejdsgiverens virksomhed eller en del heraf, omfatter garantien krav fra overdragne lønmodtagere, der vedrører tiden inden rekonstruktionsbehandlingen indledning. § 2, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Fonden kan med rekonstruktørens samtykke, jf. konkurslovens § 12, stk. 1, via arbejdsgiveren udbetale op til 3 måneders løn m.v., der forfalder under rekonstruktionsbehandlingen, til lønmodtagere, der fortsat er beskæftiget af arbejdsgiveren. Fonden kan endvidere med rekonstruktørens samtykke via arbejdsgiveren udbetale op til 1 måneds løn m.v., der forfalder inden rekonstruktionsbehandlingen, til sådanne lønmodtagere. § 2, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse. Krav mod arbejdsgiveren vedrørende udbetaling af løn m.v. efter 2. pkt. omfattes uanset rekonstruktørens samtykke til udbetalingen ikke af konkurslovens § 94.

Stk. 3. Stk. 2 omfatter alene krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3, jf. stk. 2. Fonden betaler ikke feriegodtgørelse af udbetalinger efter stk. 2. Afholder lønmodtageren ferie i den lønperiode, som udbetalingen vedrører, kan fonden udbetale løn under ferie. Holder lønmodtageren ferie med feriegodtgørelse i den lønperiode, som udbetalingen vedrører, udbetaler fonden alene feriegodtgørelse, hvis der ikke er indbetalt det nødvendige beløb til FerieKonto eller en privat feriekasse.

§ 2 b. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i § 2.

Stk. 2. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden ikke er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i § 2 a.«

4. I § 3, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »nr. 1-3« til: »nr. 1-4«, og »110.000 kr.« ændres til: »160.000 kr.«

5. § 3, *stk. 2, 1. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»I situationer som nævnt i § 2 a, stk. 2, 1. pkt., kan fonden inden for en periode af 18 måneder udbetale op til 3 måneders løn og andet vederlag til hver lønmodtager, dog i alt højst 80.000 kr. I situationer som nævnt i § 2 a, stk. 2, 2. pkt., kan fonden udbetale op til 1 måneds løn og andet vederlag til hver lønmodtager, dog i alt højst 26.667 kr.«

6. I § 5, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Forpligtelsen gælder endvidere rekonstruktører og kuratorer, i det omfang der er udsigt til dividende til det krav, som anmodningen vedrører.«

§ 3

I lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 710 af 20. august 2002, som ændret ved § 4 i lov nr. 385 af 26. april 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 2 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Finder overdragelsen sted under overdragerens rekonstruktions- eller konkursbehandling, indtræder erhververen dog kun i rettigheder og forpligtelser, jf. stk. 1 og 2, der vedrører tiden efter indledning af rekonstruktionsbehandling eller afsigelse af konkursdekret.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af konkurslovens § 13 g, stk. 3, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 17.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens §§ 2 og 3.

Stk. 4. Lovens §§ 2 og 3 finder anvendelse, hvor rekonstruktionsbehandling indledes efter ikrafttrædelsen, jf. stk. 3. Er rekonstruktionsbehandling indledt før ikrafttrædelsen efter stk. 3, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af konkurslovens § 95, stk. 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2014, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af konkurslovens § 95, stk. 4, jf. denne lovs § 1, nr. 29.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 2 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Værnetingsreglerne for gældssanering

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Kort om gældssanering

2.1.1.2. Værnetingsreglerne for gældssanering

2.1.2. EU-Domstolens dom af 11. juli 2019 i sagen C-716/17, A

2.1.3. Konkursrådets overvejelser

2.1.4. Justitsministeriets overvejelser

2.1.5. Den foreslåede ordning

2.2. Ændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19

2.2.1. Beskikkelse af regnskabskyndig tillidsmand

2.2.1.1. Gældende ret

2.2.1.2. Konkursrådets overvejelser

2.2.1.3. Justitsministeriets overvejelser

2.2.1.4. Den foreslåede ordning

2.2.2. Fristen for vedtagelse af rekonstruktionsplan

2.2.2.1. Gældende ret

2.2.2.2. Konkursrådets overvejelser

2.2.2.3. Justitsministeriets overvejelser

2.2.2.4. Den foreslåede ordning

2.2.3. Retsvirkningen af en fejlslagen rekonstruktion og sikkerhedsstillelse for eventuel senere konkursbehandling

2.2.3.1. Gældende ret

2.2.3.2. Konkursrådets overvejelser

2.2.3.3. Justitsministeriets overvejelser

2.2.3.4. Den foreslåede ordning

2.2.4. Virksomhedsoverdragelse under rekonstruktionsbehandling

2.2.4.1. Gældende ret

2.2.4.2. Konkursrådets overvejelser

2.2.4.3. Justitsministeriets overvejelser

2.2.4.4. Den foreslåede ordning

2.2.5. Rekonstruktionsbehandling som udbetalingsgrund efter lov om Lønmodtagernes Garantifond

2.2.5.1. Gældende ret

2.2.5.2. Konkursrådets overvejelser

2.2.5.3. Justitsministeriets overvejelser

2.2.5.4. Den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klima- og miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
 - 7.1. Værnetingsreglerne for gældssanering
 - 7.2. Ændring i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19
8. Hørte myndigheder og organisationer mv.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er for det første at bringe værnetingsreglerne for gældssanering i overensstemmelse med EU-retten på de punkter, hvor de har vist sig at være i strid med EUF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed.

Ifølge konkursloven kan en ansøgning om gældssanering behandles ved en dansk domstol, hvis skyldneren har hjemting (bopæl) i Danmark.

EU-Domstolen har imidlertid i en dom af 11. juli 2019 fundet, at bopælskravet i konkursloven i sager om gældssanering udgør en uforholdsmæssig hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed. EU-Domstolens dom medfører, at bopælskravet i konkursloven i sager om gældssanering skal ændres, sådan at også personer uden bopæl i Danmark i nogle tilfælde kan ansøge om gældssanering her i landet.

Denne del af lovforslaget bygger på Konkursrådets udtalelse af 28. januar 2020 om værnetingsreglerne for gældssanering på baggrund af EU-Domstolens dom af 11. juli 2019 i sag C-716/17, A. Der foreslås ingen ændringer i betingelserne for at få gældssanering.

Formålet med lovforslaget er endvidere i anledning af covid-19 at forbedre mulighederne for, at virksomheder, der er levedygtige, men har forbigående økonomiske vanskeligheder, kan videreføres i stedet for at blive erklæret konkurs.

Mange virksomheder – navnlig små og mellemstore virksomheder – oplever for tiden betydelige økonomiske vanskeligheder.

Lovforslaget tager i lyset heraf sigte på at forbedre de lov-

givningsmæssige rammer for videreførelse af levedygtige virksomheder, samtidig med at fordringshavernes retsstilling beskyttes.

Denne del af lovforslaget bygger på Konkursrådets udtalelse af 3. juli 2020 om ændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19.

De foreslåede ændringer af rekonstruktionsreglerne er ikke emnemæssigt eller tidsmæssigt begrænset til covid-19-situationen. De foreslåede ændringer omfatter således også virksomheder, der er kommet i økonomiske vanskeligheder af andre grunde end covid-19, og de foreslåede nye regler vil også gælde efter covid-19.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Værnetingsreglerne for gældssanering

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Kort om gældssanering

Konkursloven indeholder i afsnit IV regler om gældssanering for fysiske personer.

En gældssanering efter konkursloven går i hovedtræk ud på, at skyldnerens samlede usikrede gæld, det vil sige gæld, der ikke er sikret ved en panteret eller anden sikkerhedsret, nedskrives eller bortfalder. Formålet er at få skyldnerens gæld nedsat til et sådant beløb, at den pågældende sættes i stand til at afvikle den resterende del i løbet af en overskuelig periode. Denne periodes længde og dermed den procent, hvortil fordringerne skal nedsættes, skal fastsættes i lyset af den enkelte skyldners forhold.

Nedskrives gælden, skal skyldneren således betale en vis del af sin fremtidige indtægt til de fordringshavere, som er omfattet af gældssaneringen.

Den periode, hvor skyldneren pålægges at betale en vis del af sin indtægt til fordringshaverne, fastsættes typisk til 3 år, hvis der er tale om gældssanering i forbindelse med konkurs eller rekonstruktion. I andre tilfælde fastsættes perioden typisk til 5 år.

Reglerne om gældssanering er en fravigelse af de almindelige regler om, at en fordringshaver kan gøre en gyldigt stiftet fordring gældende mod en skyldner.

Det er kun muligt at opnå gældssanering, hvis skyldneren er kvalificeret insolvent, det vil sige ikke kan og ikke har nogen udsigt til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og hvis gældssanering må antages at føre til en varig forbedring af skyldnerens forhold.

Grundtanken bag reglerne er, at hvor betingelserne for gældssanering er opfyldt, vil det reelt være i både fordringshavernes og skyldnerens interesse, at skyldneren opnår gældssanering, idet fordringshaverne således ikke skal afholde udgifter til udsigtsløse inddrivelsesforsøg, og idet skyldneren motiveres til at afdrage en del af gælden.

Kendelse om gældssanering kan i almindelighed ikke afsiges, bl.a. såfremt skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede, eller såfremt skyldneren har handlet uforsvarligt i økonomiske anliggender.

Det følger af konkurslovens § 202, stk. 1, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal ledsage en begæring om gældssanering, og bestemme, at der skal anvendes en særlig blanket.

I overensstemmelse hermed indeholder bekendtgørelse nr. 1363 af 19. december 2008 om gældssanering en blanket, som begæringen om gældssanering skal indgives på, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 1.

Begæringen om gældssanering skal indeholde oplysninger om samtlige forhold, der fremgår af blanketten, og de dokumenter, der er nævnt i blanketten, skal vedlægges, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2 og 3.

2.1.1.2 Værnetingsreglerne for gældssanering

Værnetinget for sager om gældssanering følger af konkurslovens §§ 3 og 4.

Det følger af konkurslovens § 3, stk. 1, at en begæring om gældssanering skal indgives til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervmæssige virksomhed udøves. Skyldnerens erhvervmæssige virksomhed udøves fra det sted, hvor forretningsledelsen befinder sig. Hvis virksomheden udøves fra et sted i udlandet, eller hvis virksomheden ikke udøves fra noget bestemt sted, skal begæring om gældssanering indgives til skifteretten på det sted, hvor skyldneren har hjemting.

Det følger af konkurslovens § 3, stk. 2, at en begæring om gældssanering i de tilfælde, hvor skyldneren ikke udøver erhvervmæssig virksomhed her i riget, skal indgives til skifteretten i den retskreds, hvor skyldneren har hjemting. Dette omfatter ikke-erhvervsdrivende personer og erhvervsdrivende personer, der alene udøver erhvervsaktivitet uden for Danmark.

Konkurslovens § 3, stk. 1 og 2, fastsætter, hvor i Danmark en begæring om gældssanering kan behandles og er samtidig afgørende for, om en sådan sag overhovedet kan behandles ved en dansk domstol.

Hjemtinget for en person, der har bopæl i Danmark, er i den retskreds, hvor den pågældende har bopæl, jf. retsplejelovens § 235, stk. 2. Af bestemmelsen følger endvidere, at har en person bopæl i flere retskredse, er hjemtinget i enhver af dem.

Af retsplejelovens § 235, stk. 3, følger dernæst, at hvis en person ingen bopæl har (hverken i Danmark eller udlandet), er hjemtinget i den retskreds, hvor den pågældende opholder sig.

Af retsplejelovens § 235, stk. 4, følger endelig, at hvis en person hverken har bopæl eller kendt opholdssted, er hjemtinget i den retskreds, hvor den pågældende sidst har haft bopæl eller opholdssted.

Det er forholdene på tidspunktet for indgivelsen af begæringen om gældssanering, der er afgørende for, om begæringen kan behandles ved en dansk domstol.

Hvis skyldneren skifter bopæl efter, at der er indledt dansk insolvensbehandling, fratages den danske skifteret ikke sin kompetence.

Af konkurslovens § 4 følger, at begæring om gældssanering i de 4 storkøbenhavnske retskredse København, Frederiksberg, Glostrup og Lyngby ikke skal indgives til den lokale skifteret, men derimod til Sø- og Handelsretten.

2.1.2. EU-Domstolens dom af 11. juli 2019 i sag C-716/17, A

EU-Domstolen afsagde den 11. juli 2019 dom i sagen C-716/17, A, på baggrund af en præjudiciel forelæggelse fra Østre Landsret i en dansk gældssanerings sag.

I sagen for Østre Landsret havde en person, der arbejdede i Danmark, men boede i Sverige, fået afvist sin ansøgning om gældssanering i Danmark, fordi han ikke havde bopæl i Danmark. EU-Domstolen fandt, at kravet om bopæl i Danmark udgør en uforholdsmæssig hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed. Kravet er derfor i strid med EU-retten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 7.1 nedenfor.

2.1.3. Konkursrådets overvejelser

2.1.3.1. Konkursrådet finder, at værnetingsreglen i gældssanerings sager i stedet for at bero på retsplejelovens regler om hjemting fremover bør kræve, at centrum for skyldnerens hovedinteresser befinder sig i den retskreds, hvor skyldneren har indgivet begæring om gældssanering.

EU-Domstolens dom skal efter rådets opfattelse ikke fortolkes således, at de rettigheder, der er beskyttet ved EU-retten, er til hinder for enhver national værnetingsregel, der opstiller kriterier om tilknytning til den pågældende medlemsstat som betingelse for, at medlemsstatens dømmende myndigheder har kompetence til at påkende en sag.

De danske værnetingsregler for gældssanering kan således efter Konkursrådets opfattelse fortsat forfølge et formål om, at en sag skal behandles af den ret, til hvis kreds sagen har størst tilknytning, og hvor sagen derved bedst kan oplyses.

Konkursrådet finder det hensigtsmæssigt, at lovens regler om gældssaneringsværneting fortsat hviler på det forhold, at der foreligger en tilknytning mellem skyldneren og den kompetente ret. Konkursrådet anfører, at det tilknytningskriterium, der skal sikre dette, bør hvile på et synspunkt om geografisk nærhed mellem skyldneren og den kompetente ret. Efter rådets opfattelse bliver det derved muligt at sikre, at skyldnerens sociale og økonomiske forhold tages i betragtning ved vurderingen af, om betingelserne for gældssanering efter konkursloven er opfyldt.

Konkursrådet anfører, at begrebet ”centrum for hovedinteresser” også anvendes i forordning 2015/848 om insolvensbehandling, som indeholder harmoniserede regler vedrørende international kompetence i insolvenssager. Rådet bemærker, at forordning 2015/848 som følge af Danmarks forhold på området for EU-samarbejdet om retlige og indre

anliggender ikke er bindende for Danmark. Det følger således af forordningens betragtning nr. 88, at forordningen ikke finder anvendelse i Danmark.

Det er Konkursrådets vurdering, at en værnetingsregel, der anvender centrum for hovedinteresser som tilknytningskriterium, fortsat sikrer, at det er den mest kompetente ret, der behandler sagen. Det er yderligere Konkursrådets vurdering, at et sådant tilknytningskriterium ikke strider mod de rettigheder, der er beskyttet ved EU-retten.

Konkursrådet finder, at skifteretten i sin vurdering af, hvor centrum for skyldnerens hovedinteresser er, bør lægge betydelig vægt på, hvor skyldneren har sin bopæl, eller hvor skyldneren har sit hovedforretningssted, hvis skyldneren er selvstændigt erhvervsdrivende. Skifteretten bør også lægge vægt på, hvor skyldneren udfører arbejde i tjenesteforhold. Skifteretten bør endvidere lægge vægt på, hvor skyldneren har sin nærmeste familie og øvrige sociale tilknytning. Skifteretten bør endelig tage højde for, hvor skyldneren har sin kulturelle tilknytning. Deltagelse i foreningsliv og frivilligt arbejde samt faste feriedestinationer skal indgå som centrale momenter i skifterettens vurdering af, hvor skyldneren har sin kulturelle tilknytning.

Omstændighederne skal bedømmes ud fra en samlet helhed.

Rådet fremhæver, at en skyldner med udenlandsk bopæl sjældent vil have interesse i at få indledt en dansk gældssanerings sag, idet en dansk gældssaneringssag i almindelighed ikke anerkendes i udlandet og dermed ikke er til hinder for, at nogle af kreditorerne foretager inddrivelse i udlandet. Hertil kommer, at det må antages, at en skyldner med gæld i udlandet kun sjældent vil opfylde betingelsen om, at gældssanering skal føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold.

Konkursrådet anfører, at skifteretten på eget initiativ skal vurdere, om centrum for skyldnerens hovedinteresser reelt befinder sig i den retskreds, hvor skyldneren har indgivet begæring om gældssanering, når de af skyldneren oplyste forhold i ansøgningen om gældssanering giver anledning hertil.

2.1.3.2. For ikke-selvstændigt erhvervsdrivende skyldnere vil der efter Konkursrådets opfattelse være en formodning for, at centrum for skyldnerens hovedinteresser befinder sig på det sted, hvor skyldneren har sin bopæl.

Dette harmonerer efter rådets opfattelse med udgangspunktet i forordning 2015/848, hvorefter centrum for den fysiske persons, bortset fra selvstændigt erhvervsdrivende fysiske persons, hovedinteresser anses for at være det sted, hvor

vedkommende har sit sædvanlige opholdssted, medmindre andet godtgøres.

Rådet anfører, at formodningen for, at centrum for skyldnerens hovedinteresser befinder sig på det sted, hvor skyldneren har sin bopæl, konkret kan afkræftes. Efter rådets opfattelse vil formodningen i almindelighed alene kunne afkræftes, hvis skyldneren udfører arbejde som hovedbeskæftigelse i et andet land end bopælslandet. En arbejdsmæssig tilknytning vil dog ikke i sig selv være tilstrækkelig til at afkræfte formodningen.

Skyldnere, der arbejder i Danmark uden at have bopæl her, vil derfor efter rådets opfattelse skulle opfylde supplerende tilknytningskrav for at kunne få indledt en gældssanerings-sag i Danmark. Et supplerende tilknytningskrav vil eksempelvis være opfyldt, hvis den pågældende deltager aktivt i dansk foreningsliv, hvis den pågældende regelmæssigt igennem en længere periode har holdt en væsentlig del af sine ferier i Danmark, eller hvis den pågældende ofte opholder sig i Danmark for at have samvær med herboende børn.

Det er Konkursrådets opfattelse, at der formentlig ikke vil kunne forekomme tilfælde, hvor en skyldner, der hverken udfører arbejde eller har bopæl i Danmark, har centrum for sine hovedinteresser i Danmark. På tilsvarende vis må skyldnere, der bor og arbejder i Danmark, formentlig altid anses for at have centrum for sine hovedinteresser i Danmark.

Rådet anfører, at det ikke efter de foreslåede regler kan udelukkes, at der kan være tilfælde, hvor en skyldner med bopæl i Danmark, men som arbejder i udlandet, ud fra en samlet vurdering må anses for at have centrum for sine hovedinteresser uden for Danmark.

2.1.3.3. Konkursrådet finder, at der bør gælde en særskilt formodningsregel for selvstændigt erhvervsdrivende. Rådet anfører herved, at der i forordning 2015/848 er en sådan særskilt formodningsregel.

Konkursrådet bemærker, at det kun yderst sjældent forekommer, at en selvstændigt erhvervsdrivende søger om gældssanering, da selvstændigt erhvervsdrivende typisk ikke opfylder de materielle betingelser for gældssanering.

Rådet anfører, at for selvstændigt erhvervsdrivende fysiske personer bør der være en formodning for, at centrum for hovedinteresserne er ved hovedforretningsstedet, medmindre andet godtgøres. Formodningen for, at hovedforretningsstedet er centrum for selvstændigt erhvervsdrivende skyldners hovedinteresser, følger formodningsreglen i forordning 2015/848.

Efter Konkursrådets opfattelse bør det være hovedbeskæftigelsen, der er afgørende for sondringen mellem ikke-erhvervsdrivende og erhvervsdrivende fysiske personer. Dette indebærer, at en lønmodtager, der alene har biindtægter ved erhverv, eksempelvis som konsulent, ikke i forhold til værnetingsreglerne for gældssanering skal anses som erhvervsdrivende.

Hovedforretningsstedet for en selvstændigt erhvervsdrivende skyldner bør efter Konkursrådets opfattelse forstås i overensstemmelse med konkurslovens § 3, stk. 1. Det bør således være afgørende, hvorfra den erhvervmæssige virksomhed anses for at blive udøvet i henhold til konkurslovens § 3, stk. 1.

Hvis skyldnerens hovedforretningssted er i udlandet, vil formodningen efter Konkursrådets opfattelse alene kunne afkræftes, hvis skyldneren har sin bopæl her. Dansk bopæl er dog ikke i sig selv tilstrækkeligt til at afkræfte formodningen, dvs. at der er krav om yderligere tilknytning. En sådan yderligere tilknytning kan efter rådets opfattelse eksempelvis bestå i, at skyldneren administrerer nogle af sine erhvervsaktiviteter i Danmark. På tilsvarende vis vil formodningen i tilfælde, hvor skyldneren har hovedforretningssted i Danmark, alene kunne afkræftes, hvis skyldneren har bopæl i udlandet og i øvrigt har anden tilknytning til udlandet.

2.1.3.4. Konkursrådet har overvejet, hvordan skifteretten kan vurdere de økonomiske og sociale forhold for en skyldner, der har bopæl i udlandet, men som alligevel må anses for at have centrum for sine hovedinteresser i Danmark.

Efter Konkursrådets opfattelse kan udfordringerne i forhold til skifterettens afgørelse af de sociale og økonomiske forhold i det land, hvor skyldneren har sin bopæl, imødegås ved, at skifteretten anmoder skyldneren om at fremkomme med yderligere oplysninger, herunder dokumentation til brug ved skifterettens afgørelse af, om gældssanerings-sagen skal indledes.

Det kan efter Konkursrådets opfattelse ikke anses for stridende mod de rettigheder, der er sikret ved EU-retten, at skifteretten betinger indledning af gældssanerings-sag af, at skyldneren afgiver pålidelige oplysninger om sine økonomiske og sociale forhold i bopælsstaten. Der henvises i den forbindelse til EU-Domstolens dom i sag C-716/17, A, præmis 30, hvor EU-Domstolen fandt, at afkrævning af pålidelige oplysninger fra skyldneren om sine forhold i bopælsstaten, ville udgøre en mindre restriktiv foranstaltning end det absolutte forbud mod at indgive ansøgning om gældssanering.

Konkursrådet anfører i den forbindelse, at skifteretten under det indledende møde i skifteretten, jf. konkurslovens § 204, om nødvendigt bør kræve, at skyldnere med bopæl i udlan-

det fremkommer med pålidelige oplysninger til brug ved skifterettens vurdering af skyldnerens økonomiske og sociale forhold. Skifteretten skal efter Konkursrådets opfattelse blandt andet kunne kræve, at skyldnere med bopæl i udlandet fremlægger dokumentation for, at eksempelvis de angivne nettoudgifter til skyldnerens bolig anses for rimelige i lokalområdet. Rådet anfører i den forbindelse, at skyldneren f.eks. kan afkræves supplerende oplysninger om boligen, herunder om boligens størrelse.

Fremskaffer skyldneren ikke under det indledende møde i skifteretten eller inden en af skifteretten fastsat frist, jf. konkurslovens § 8, de krævede oplysninger, eller fremkommer skyldneren kun med ufuldstændige eller meget sparsomme oplysninger, kan dette efter Konkursrådets vurdering begrunde en kendelse om afvisning af skyldnerens begæring om gældssanering, jf. konkurslovens § 202, stk. 3.

2.1.4. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets vurdering af, at EU-Domstolens dom af 11. juli 2019 ikke skal fortolkes således, at de rettigheder, der er beskyttet ved EU-retten, er til hinder for enhver national værnetingsregel, der opstiller kriterier om tilknytning til den pågældende medlemsstat som betingelse for, at medlemsstatens dømmende myndigheder har kompetence til at påkende en sag om gældssanering. Justitsministeriet er endvidere enig i Konkursrådets synspunkter og forslag om, hvordan gældssaneringsværneting for fysiske personer bør etableres.

Justitsministeriet er endvidere enig i Konkursrådets synspunkter om skifterettens behandling af sager om gældssanering, hvor skyldneren har bopæl uden for Danmark.

Det er samlet Justitsministeriets vurdering, at de foreslåede ændringer bringer værnetingsreglerne for gældssanering i dansk ret i overensstemmelse med EU-retten på de punkter, hvor det har vist sig, at den gældende lovgivning er i strid med EUF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed.

Lovforslaget er således udformet med afsæt i disse betragtninger og svarer til Konkursrådets lovudkast.

2.1.5. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i konkurslovens § 3 indsættes et nyt stykke, der særskilt regulerer værneting for indgivelse af begæring om gældssanering. Det foreslås, at begæring om gældssanering indgives til skifteretten i den retskreds, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser er. Det foreslås, at der skal være en formodning for, at skyldnerens bopæl er centret for skyldnerens hovedinteresser. For erhvervsdrivende foreslås der en formodning for, at skyldnerens hovedfor-

retningssted er centret for skyldnerens hovedinteresser. Formodningerne kan fraviges, hvis det godtgøres, at centret for skyldnerens hovedinteresser er et andet sted.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-3 (forslag til ændring af konkurslovens § 3), og bemærkningerne hertil.

2.2. Ændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19

Reglerne i konkurslovens afsnit IA om rekonstruktion foreslås justeret med henblik på at gøre reglerne mere anvendelige for virksomheder, der er levedygtige, men som grundet covid-19 eller andre omstændigheder er blevet insolvente.

Denne del af lovforslaget bygger på Konkursrådets udtalelse af 3. juli 2020 om ændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19.

Konkursrådet foreslår i denne udtalelse også en justering af tinglysningslovens regler om, hvilken betydning indledning af rekonstruktionsbehandling har på virksomhedspanthavers retstilling.

Konkursrådets forslag vedrørende virksomhedspant er ikke medtaget i lovforslaget, da der i Justitsministeriet pågår overvejelser om en bredere evaluering og eventuel ændring af reglerne om virksomhedspant, og Konkursrådets forslag vedrørende virksomhedspant bør indgå i overvejelserne om virksomhedspanteordningen i øvrigt.

2.2.1. Beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand

2.2.1.1. Gældende ret

Det følger af konkurslovens § 11 a, 1. pkt., at skifteretten ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen beskikker en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand for skyldneren.

Den regnskabskyndige tillidsmands rolle er dels at verificere de til rådighed værende oplysninger, dels selvstændigt at producere andet relevant regnskabsmateriale. Tillidsmanden skal være neutral og uafhængig.

Det følger af konkurslovens § 11, stk. 2, at en begæring om rekonstruktionsbehandling er uden virkning, hvis den ikke indeholder forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand samt en erklæring fra de pågældende om, at de er villige til at påtage sig hvervet og opfylder habilitetsbetingelserne i konkurslovens § 238.

2.2.1.2. Konkursrådets overvejelser

Konkursrådet anfører, at erfaringerne med rekonstruktionsreglerne er, at de ikke bruges i det tiltænkte omfang. Det fremføres ofte, at en væsentlig årsag hertil er, at det er for omkostningskrævende at gennemføre en rekonstruktion, navnlig for mindre virksomheder.

Med henblik på at begrænse omkostningerne ved en rekonstruktion har Konkursrådet overvejet, om det altid bør være obligatorisk at udpege en regnskabskyndig tillidsmand, herunder om en tillidsmand allerede skal beskikkes fra skifterettens indledning af rekonstruktionsbehandlingen.

Rådet anfører, at behovet for regnskabsmæssig assistance fra en tillidsmand ikke nødvendigvis vil være lige udtalt for alle virksomheder. Det gælder navnlig for mindre virksomheder, hvor udpegning af en tillidsmand kan være et fordyrende led i rekonstruktionsbehandlingen, som i sidste ende kan være hæmmende for, om rekonstruktion af virksomheden gennemføres. Udgifterne ved tillidsmandens arbejde vil f.eks. ikke altid være proportionale ved rekonstruktion af små virksomheder, hvor varelageret er meget begrænset.

Rådet peger endvidere på, at rekonstruktøren efter gældende ret under alle omstændigheder vil kunne antage fornøden sagkyndig bistand, jf. konkurslovens § 11 a, stk. 1, når den finder behov herfor.

Konkursrådet finder, at der fortsat kan være rekonstruktioner, hvor en tillidsmands medvirken ikke vil kunne undværes. Rådet bemærker, at det i nogle tilfælde vil være nødvendigt, at rekonstruktørens arbejde understøttes af en tillidsmand, som kan producere de regnskabsmæssige data, der er nødvendige for at sikre et validt og sikkert rekonstruktionsforløb for virksomheden.

På baggrund af ovenstående er det Konkursrådets vurdering, at der i lovgivningen bør indføres en mere fleksibel juridisk ramme for tillidsmandens medvirken i rekonstruktionsprocessen. Lovgivningen bør i højere grad overlade det til rekonstruktionens parter at vurdere, om en tillidsmands medvirken i rekonstruktionsproceduren er nødvendig.

Konkursrådet finder, at det først og fremmest bør gøres valgfrit for skyldneren, om der skal ske beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i forbindelse med rekonstruktionsbehandlings indledning. Skyldneren bør frem til tidspunktet for mødet med kreditorerne om forslaget til rekonstruktionsplanen kunne kræve en tillidsmand beskikket.

Konkursrådet finder endvidere, at der ikke fra andre parter bør kunne stilles krav om en tillidsmands medvirken, før der er klarhed over, om en rekonstruktion af virksomheden

er gennemførlig og i givet fald, hvordan denne skal iværksættes. Den regnskabskyndige tillidsmands medvirken sker bl.a. af hensyn til at sikre validiteten og kvaliteten af det regnskabsmateriale mv., som rekonstruktionsforslaget skal basere sig på, jf. betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv., kapitel 7, afsnit 2.3.1. På mødet med kreditorerne om rekonstruktionsplanen ligger det klart, hvilken type forslag til rekonstruktion af skyldnerens virksomhed, som rekonstruktøren agter at fremsætte, og hvilke væsentlige tiltag, der skal iværksættes i den forbindelse. Konkursrådet vurderer derfor, at rekonstruktøren eller kreditorerne på mødet om rekonstruktionsplanen eller senere bør kunne kræve, at der beskikkes en regnskabskyndig tillidsmand.

Konkursrådet finder imidlertid fortsat, at rekonstruktøren på et hvilket som helst tidspunkt skal kunne antage fornøden sagkyndig bistand, der ikke er beskikket af skifteretten. Det indebærer, at rekonstruktøren også før vedtagelsen af en rekonstruktionsplan kan rådføre sig med en regnskabskyndig, hvis det viser sig nødvendigt i rekonstruktionsbehandlings indledende forløb. Dette vil eksempelvis kunne dreje sig om regnskabskyndig bistand til at vurdere skyldnerens aktiver til brug for udarbejdelsen af forslaget til rekonstruktionsplan. Skyldnerens nuværende revisor eller forretningsmæssige rådgiver vil i den forbindelse kunne yde regnskabskyndig bistand til rekonstruktøren. Denne person vil imidlertid ikke kunne beskikkes som regnskabskyndig tillidsmand, jf. konkurslovens § 238, stk. 5. Det vil således i givet fald være op til kreditorerne på mødet om forslaget til rekonstruktionsplanen eller senere konkret at vurdere, om der kan ageres i tillid til validiteten og kvaliteten af det regnskabsmateriale mv., som skyldnerens nuværende revisor har udarbejdet, eller om en uafhængig tillidsmand skal beskikkes.

2.2.1.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

2.2.1.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det i konkursloven gøres valgfrit for skyldneren, om en regnskabskyndig tillidsmand skal beskikkes ved rekonstruktionsbehandlings indledning, og at rekonstruktøren eller kreditorerne på mødet om rekonstruktionsplanen (eller senere) kan anmode om, at skifteretten beskikker en regnskabskyndig tillidsmand, hvis dette ikke allerede er sket. Rekonstruktøren bør samtidig på et hvilket som helst stadie i rekonstruktionsbehandlingen fortsat kunne antage fornøden regnskabskyndig bistand.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, 6 og 13 (ændring af konkurslovens § 11, stk. 2, og § 11 a, stk. 1, og forslag

til konkurslovens § 11 a, stk. 4, og § 11 e, stk. 6), og bemærkningerne hertil.

2.2.2. Fristen for vedtagelse af en rekonstruktionsplan

2.2.2.1. Gældende ret

Det følger af konkurslovens § 11 a, stk. 2, og § 11 e, stk. 1, at skifteretten fastsætter tidspunktet for møde med fordringshaverne, hvor rekonstruktørens forslag til rekonstruktionsplan for virksomheden drøftes. Mødet skal holdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlingsindledning, jf. konkurslovens § 11 a, stk. 2, 2. pkt.

Det følger endvidere af konkurslovens § 11 e, stk. 5, at skifteretten efter anmodning fra rekonstruktøren og tillidsmanden kan udsætte drøftelsen af forslaget til rekonstruktionsplan til et senere møde, som skal holdes inden fire uger, hvis særlige grunde taler for det. Udsættelsen kan dog ikke ske, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer imod, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Rekonstruktionsbehandlingen kan kun fortsætte, hvis rekonstruktionsplanen ikke forkastes af fordringshaverne.

2.2.2.2. Konkursrådets overvejelser

Konkursrådet anfører, at den gældende frist på fire uger for fastsættelse af møde med kreditorerne om rekonstruktionens forløb af mange opfattes som kort og kan være hæmmende for, om rekonstruktion af virksomheden gennemføres.

Rådet anfører i forlængelse heraf, at det for mange nødlidende virksomheder vil være vanskeligt under de nuværende omstændigheder at udarbejde en holdbar rekonstruktionsplan i løbet af blot fire uger. Det kan således være vanskeligt at vide, hvilke væsentlige skridt der skal tages under en rekonstruktionsbehandling, når det end ikke vides, f.eks. hvornår en genåbning af virksomheden kan finde sted.

Konkursrådet anfører omvendt, at rekonstruktionsplanen er nødvendig for at opnå en succesfuld rekonstruktion, og denne kan således efter rådets opfattelse ikke undværes i et rekonstruktionsforløb. Ved rekonstruktionsplanen sættes rammen for rekonstruktionen, og mødet om planen er afgørende for kreditorernes mulighed for at blive informeret om rekonstruktionsbehandlingen og gøre deres indflydelse gældende.

Endvidere anfører Konkursrådet, at det er væsentligt for nødlidende virksomheders overlevelse, at rekonstruktionsbehandlingen iværksættes og afsluttes hurtigt. Der bør der-

for ikke tilbringes unødigt tid med udarbejdelsen og vedtagelsen af rekonstruktionsplanen.

På denne baggrund er det Konkursrådets vurdering, at det vil være rekonstruktionsfremmende, hvis mødet om rekonstruktionsplanen kan udsættes på rekonstruktørens begæring uden yderligere begrundelse. Det nye møde om rekonstruktionsbehandlingen vil skulle holdes inden fire uger efter det oprindelige møde om forslaget til rekonstruktionsplan.

Konkursrådet finder, at rekonstruktørens begæring om udsættelse skal fremsættes senest på det møde, der oprindeligt var fastsat af skifteretten for drøftelse af forslaget til rekonstruktionsplanen, således at begæringen kan behandles på dette møde. Udsættelsesbegæringens behandling på mødet i skifteretten skal først og fremmest tilgodese kreditorernes mulighed for at gøre deres indflydelse gældende. Samtidig vil et fysisk møde om udsættelsesbegæringen give mulighed for, at rekonstruktøren kan afkræves en nærmere redegørelse for de forhold, der kan oplyses allerede på dette tidspunkt.

Konkursrådet finder, at det samtidig skal modvirkes, at den udvidede udsættelsesadgang misbruges til skade for kreditorerne. Kreditorerne bør derfor fortsat have mulighed for at nedstemme rekonstruktørens ønske om forlængelse af fristen for møde om rekonstruktionsplanen. Rådet noterer sig, at det følger af den gældende § 11 e, stk. 5, 3. pkt., i konkursloven, at udsættelse ikke kan ske, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer imod, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Rådet foreslår denne adgang for kreditorerne bevaret.

2.2.2.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

2.2.2.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at ændre konkurslovens § 11 e, stk. 5, således at mødet om rekonstruktionsplanen kan udsættes på rekonstruktørens begæring uden yderligere begrundelse. Det nye møde om rekonstruktionsbehandlingen vil skulle holdes inden fire uger efter det oprindelige møde om forslaget til rekonstruktionsplan.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12 (ændring af konkurslovens § 11 e, stk. 5), og bemærkningerne hertil.

2.2.3. Retsvirkningen af en fejlslagen rekonstruktion og

sikkerhedsstillelse for eventuel senere konkursbehandling

2.2.3.1. Gældende ret

Det følger af konkurslovens § 11 a, stk. 7, at indledning af rekonstruktionsbehandling er betinget af, at den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, stiller sikkerhed for en eventuel efterfølgende konkursbehandling. Sikkerhedens størrelse fastsættes efter konkurslovens § 27, stk. 1.

Det følger endvidere af konkurslovens § 11, stk. 6, at skyldnerens bo automatisk tages under konkursbehandling samtidig med rekonstruktionsbehandlingens ophør, når rekonstruktionsbehandlingens ophører af andre grunde end ved stadfæstelse af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller at skyldneren (i øvrigt) ikke længere er insolvent. En begæring om rekonstruktionsbehandling kan ikke tilbagekaldes efter indledningen af rekonstruktionsbehandling, jf. konkurslovens § 11, stk. 6.

2.2.3.2. Konkursrådets overvejelser

Konkursrådet anfører, at det er rådets erfaring, at den automatiske konkurs i tilfælde af en fejlslagen rekonstruktionsbehandling afskrækker skyldnere fra at anvende rekonstruktionsreglerne og kan være hæmmende for, at rekonstruktion af virksomheden gennemføres. Endvidere er en følge af den nævnte regel, at skyldneren allerede ved rekonstruktionsbehandlingens indledning skal stille sikkerhed for en eventuel senere konkursbehandling, hvilket er likviditetsmæssigt belastende for en nødlidende virksomhed.

Rådet anfører, at en skyldner, der – som følge af en fejlslagen rekonstruktionsbehandling – ikke opnår solvens, alligevel må forvente at blive taget under konkursbehandling på begæring af en kreditor. Konkursbehandling som automatisk retsvirkning af en fejlslagen rekonstruktion er i det lys ikke mere indgribende for skyldneren, end at en kreditor i tilfælde af skyldnerens insolvens kan begære denne konkurs.

På den anden side finder rådet, at den automatiske følge af en fejlslagen rekonstruktion kan modvirke videreførelsen af ellers sunde dele af nødlidende virksomheder.

Konkursrådet tillægger det vægt, at retsvirkningen om automatisk konkurs i tilfælde af en fejlslagen rekonstruktion er en følge af, at der under en rekonstruktionsbehandling er adgang til at anvende en række virkemidler til gennemførelsen af rekonstruktionen, som ellers er forbeholdt konkursbehandling, og som kan have indgribende betydning for skyldnerens forhold til sine medkontrahenter. Rådet henviser til betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv., kapitel

11, afsnit 2. Det drejer sig blandt andet om adgangen til omstødelse uden at afvente rekonstruktionsforslagets stadfæstelse, videreførelsen af gensidigt bebyrdende aftaler og tvunget debtorskifte som led i en virksomhedsoverdragelse.

Rådet anfører herved, at umiddelbar konkursbehandling i forlængelse af en fejlslagen rekonstruktion har til formål at imødegå risikoen for, at skyldneren i spekulationsøjemed begærer rekonstruktionsbehandling indledt for senere ensidigt at bringe denne til ophør, efter at disse virkemidler har været anvendt.

Konkursrådet finder imidlertid, at risikoen for, at rekonstruktionen bringes til ophør i spekulationsøjemed, vil kunne imødegås ved en tidsmæssig afgrænsning af den periode, hvor skyldneren kan begære rekonstruktionen bragt til ophør uden yderligere konsekvenser. Afgrænses skyldnerens mulighed herfor til tiden før en rekonstruktionsplan er vedtaget, vil det være begrænset, hvor mange aktiviteter der kan have været igangsat.

Konkursrådet finder endvidere, at en begrænsning af de nuværende følger af en fejlslagen rekonstruktion vil betyde, at rekonstruktionsbehandlingens indledende forløb får karakter af en slags tænkepause for skyldneren under rekonstruktørens opsyn. En sådan *kontrolleret time-out* uden udsigt til automatisk konkurs vil efter rådets opfattelse kunne være til gavn for kreditorerne som helhed.

Rådet finder, at en mulighed for skyldneren til at bringe en rekonstruktionsbehandling til ophør uden automatisk konkurs af hensyn til kreditorernes retssikkerhed bør suppleres af regler om kreditorernes information om rekonstruktionsbehandlingens ophør. Kreditorernes kendskab til rekonstruktionsbehandlingens ophør er afgørende for kreditorernes mulighed for at indgive en konkursbegæring og bevare den oprindelige fristdag, der blev etableret ved rekonstruktionsbegæringens indgivelse, jf. konkurslovens § 1, stk. 2, 2. pkt.

Konkursrådet foreslår på ovennævnte baggrund, at en rekonstruktion skal kunne bringes til ophør, før der er vedtaget en rekonstruktionsplan, uden at skyldnerens bo automatisk tages under konkursbehandling

Konkursrådet anfører, at det er en konsekvens af forslaget, at en konkursbegæring, der er indgivet inden begæringen om rekonstruktionsbehandling, og som ikke er tilbagekaldt, vil skulle fremmes i tilfælde af, at rekonstruktionsbehandlingens ophører, før der er vedtaget en rekonstruktionsplan. Af samme grund må en kreditor i denne indledende periode af rekonstruktionsbehandling anses for at have en retlig interesse i at indgive konkursbegæring mod skyldneren.

Konkursrådet har dernæst overvejet, om kravet om sikker-

hedsstillelse for en eventuel senere konkurs bør ophæves som konsekvens af rådets forslag om ophævelse af den automatiske retsvirkning om konkurs ved en fejlslagen rekonstruktion.

Konkursrådet anfører, at det rekonstruktionsfremmende element i at mindske den likviditetsmæssige belastning af skyldneren taler for en lempelse af kravet om sikkerhedsstillelse for en eventuel efterfølgende konkursbehandling.

Konkursrådet tillægger det betydning, at en kreditor, der efter en fejlslagen rekonstruktion måtte ønske at begære skyldneren konkurs, vil kunne afkræves sikkerhed for omkostningerne ved boets behandling i overensstemmelse med den almindelige regel i konkurslovens § 27, stk. 1.

Det kan imidlertid ikke på forhånd udelukkes, at der kan være tilfælde, hvor boets aktiver ikke vil strække til at dække omkostningerne ved boets behandling, og hvor disse dermed vil skulle afholdes af statskassen. Dette taler for fortsat at stille krav om sikkerhedsstillelse for en eventuel senere konkursbehandling ved rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Konkursrådet antager alligevel, at det relativt sjældent vil forekomme, at der ikke er tilstrækkelige midler i boet til dækning af omkostningerne ved boets behandling, når der forinden, i et forsøg på at rekonstruere virksomheden, er blevet vedtaget en rekonstruktionsplan.

Konkursrådet finder, at kravet om sikkerhedsstillelse, der skal modvirke en så formentlig sjælden situation, bør være proportional med de konsekvenser, et sådant krav har for nødlidende virksomheder.

Konkursrådet finder efter en samlet afvejning af de ovenstående hensyn, at kravet om sikkerhedsstillelse for en eventuel senere konkurs på grund af de rekonstruktionsfremmende effekter, dette vil have, bør ophæves.

2.2.3.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i Konkursrådets overvejelser, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Justitsministeriet finder, at Konkursrådets forslag bør suppleres med en regel om, at skifteretten skal afvise en begæring om rekonstruktionsbehandling, hvis en forudgående rekonstruktionsbehandling kort tid forinden er ophørt, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Kreditorerne bør i forlængelse af rekonstruktionsbehandlin-

gens ophør have mulighed for at få en eventuel konkursbegæring behandlet, selv om der efterfølgende indgives en ny begæring om rekonstruktion.

Det nævnte forslag vil efter Justitsministeriets opfattelse sikre, at skyldneren ikke efter rekonstruktionsbehandlingens ophør kan afværge en konkursbehandling ved at indgive ny begæring om rekonstruktion.

2.2.3.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre konkurslovens § 15, stk. 3, således at en rekonstruktion kan bringes til ophør, før der er vedtaget en rekonstruktionsplan, uden at skyldnerens bo automatisk tages under konkursbehandling. Det foreslås endvidere, at der i konkurslovens § 15 b indsættes som stk. 2, at rekonstruktøren skal sende en meddelelse om rekonstruktionsbehandlingens ophør til kreditorerne. Derudover foreslås konkurslovens § 11 a, stk. 7, ophævet, således at der ikke skal stilles sikkerhed for eventuel senere konkurs. Det foreslås endelig, at der i konkurslovens § 15 indsættes som stk. 5, at skifteretten skal afvise en begæring om rekonstruktionsbehandling, der indgives tidligere end en måned efter en forudgående rekonstruktionsbehandling er ophørt, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, 19, 21 og 22 (ophævelse af konkurslovens § 11 a, stk. 7, og forslag til konkurslovens § 15, stk. 3, 2. pkt., § 15, stk. 5, og § 15 b, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

Det bemærkes, at skifteretten vil kunne forhåndsberamme en konkursbegæring, der udsættes under rekonstruktionsbehandling, til behandling umiddelbart efter det tidspunkt, som skifteretten har fastsat til afholdelse af mødet med kreditorerne om rekonstruktionsplanen. Dette vil i givet fald kunne forkyndes for skyldneren, når skifteretten har udsat behandlingen af den pågældende konkursbegæring. Ophører rekonstruktionsbehandling, før der er vedtaget en rekonstruktionsplan, vil konkursbegæringen og indkaldelsen til behandling heraf i skifteretten i givet fald allerede være forkyndt for skyldneren. Udebliver skyldneren fra mødet i skifteretten om behandlingen af konkursbegæringen, kan skifteretten gå frem efter reglerne i konkurslovens § 23, stk. 5.

2.2.4. Virksomhedsoverdragelse under rekonstruktionsbehandling

2.2.4.1. Gældende ret

Virksomhedsoverdragelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 710 af 20. august 2002 om lønmodtageres retsstilling ved

virksomhedsoverdragelse, gennemfører direktiv 2001/23/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter.

Det følger af virksomhedsoverdragelseslovens § 1, stk. 1 og 3, at loven finder anvendelse ved overdragelse af en virksomhed eller en del heraf, herunder ved et konkursbos videresalg af en virksomhed eller en del heraf til en erhverver.

Erhververen af en virksomhed, der helt eller delvist overdrages, indtræder umiddelbart i de rettigheder og forpligtelser, der bestod på overtagelsestidspunktet i henhold til aftaler mv. om løn og arbejdsforhold, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 2, stk. 1.

Reglen om erhververens indtrædelse i de rettigheder og forpligtelser, der bestod på overtagelsestidspunktet, gælder ikke, hvis overdragelsen af virksomheden sker fra et konkursbo. Ved et konkursbos videresalg af en virksomhed indtræder erhververen kun i de rettigheder og forpligtelser, der vedrører tiden efter konkursens indledning. Det indebærer, at den ansattes krav på løn mv. (herunder feriegodtgørelse) for tiden inden konkursens indledning fortsat skal rettes mod konkursboet og dermed omfattes af dækningen fra Lønmodtagernes Garantifond.

Den nævnte undtagelse for så vidt angår erhververens retsstilling ved et konkursbos videresalg af virksomheden gælder ikke, når overdragelsen sker under en anmeldt rekonstruktion. Følgelig indtræder erhververen i de ansattes krav både for så vidt angår tiden inden og efter indledning af rekonstruktionsbehandlingen, jf. også konkurslovens § 14 c, stk. 3. Dette indebærer, at det efter gældende ret ikke er muligt at lade Lønmodtagernes Garantifond dække lønkrav mv. forud for rekonstruktionsbehandlingen.

Under en rekonstruktionsbehandling må en virksomhedsoverdragelse kun ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten, jf. konkurslovens § 12, stk. 2.

2.2.4.2. Konkursrådets overvejelser

Det fremgår af Konkursrådets betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling, kapitel 15, side 185 f., at Konkursrådet foreslår at ligestille rekonstruktions- og konkursbehandling ved virksomhedsoverdragelse, idet forskellen på, hvilke krav erhververen indtræder i ved virksomhedsoverdragelse under overdragerens (arbejdsgiverens) rekonstruktionsbehandling og konkursbehandling, indebærer, at der er et økonomisk incitament til at overdrage

virksomheden fra et konkursbo frem for under rekonstruktionsbehandling. I overensstemmelse med Konkursrådets forslag i betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling foreslår rådet i udtalelsen af 3. juli 2020, at erhververens retsstilling bør være den samme, uanset om virksomhedsoverdragelsen foretages under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og at rekonstruktionsbehandling og konkursbehandling dermed sidestilles i relation til virksomhedsoverdragelsesloven.

Rådet bemærker, at dette forslag vil indebære, at Lønmodtagernes Garantifond udbetaler løn til ansatte, der vedrører tiden inden indledning af henholdsvis rekonstruktions- eller konkursbehandling, og at erhververen kun indtræder i krav, der vedrører tiden efter konkursens eller rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Forslaget forventes således at øge incitamentet til at foretage virksomhedsoverdragelser under en rekonstruktionsbehandling.

I overensstemmelse med Konkursrådets forslag i rådets betænkning nr. 1555/2015, kapitel 15, er det endvidere rådets opfattelse, at der bør være mulighed for at foretage virksomhedsoverdragelser under rekonstruktionsbehandling efter en hurtig og enkel "fast track"-procedure, der ikke indebærer vedtagelse og stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag.

Det er rådets opfattelse, at adgangen til virksomhedsoverdragelse under rekonstruktionsbehandling efter en mindre tidskrævende procedure vil øge incitamentet til at foretage virksomhedsoverdragelse under en rekonstruktionsbehandling.

Rådet finder, at en tilstrækkelig sikker løsning forudsætter, at overdragelsen kan ske med rekonstruktørens samtykke i kombination med fordringshavernes tilslutning til overdragelsesaftalen, uden at der skal være afstemning i skifteretten.

2.2.4.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Justitsministeriet finder dog, at der som følge af den foreslåede "fast track"-procedure for virksomhedsoverdragelse bør indføres en pligt for rekonstruktøren til at give politiet meddelelse om oplysninger, der giver grundlag for politimæssig efterforskning mod skyldneren eller andre. Dette er begrundet i, at en rekonstruktion fremover vil kunne gennemføres, uden at der i et rekonstruktionsforslag vil skulle redegøres for eventuelle strafbare forhold.

2.2.4.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre virksomhedsoverdragelseslovens § 2, således at erhververen – hvis der finder en virksomhedsoverdragelse sted under overdragerens rekonstruktionsbehandling – kun indtræder i rettigheder og forpligtelser, der vedrører tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Det foreslås endvidere, at der indføres en mulighed i konkursloven for at foretage virksomhedsoverdragelser under rekonstruktionsbehandling efter en ”fast track”-procedure, der ikke indebærer vedtagelse og stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag.

Det foreslås endvidere at indføre en generel pligt for rekonstruktøren til at give politiet meddelelse om oplysninger, der giver grundlag for politimæssig efterforskning mod skyldneren eller andre.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14, 15, 17 og 27 (ændring af konkurslovens § 12, stk. 2 og 4, og forslag til konkurslovens § 13 g og § 72, stk. 3, 2. pkt.), og § 3, nr. 1 (ændring af lov om lønmodtagernes retsstilling ved virksomhedsoverdragelse § 2), og bemærkningerne hertil.

2.2.5. Rekonstruktionsbehandling som udbetalingsgrund efter lov om Lønmodtagernes Garantifond

2.2.5.1. Gældende ret

Lønmodtagernes Garantifond blev etableret ved lov nr. 116 af 13. april 1972. Loven indeholder regler, der gennemfører det såkaldte insolvensdirektiv, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens. Direktivet er en kodificeret udgave af rådets direktiv 1980/987/EØF af 20. oktober 1980 med ændringer. Direktivet indeholder bestemmelser om garantiordningers sikring af arbejdstageres lønkrav mv. i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens.

Det følger af § 1 i lov om Lønmodtagernes Garantifond, at fonden bl.a. er oprettet med henblik på sikring af lønmodtagernes krav på løn mv. i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs.

Det følger af § 1, stk. 1, nr. 4, i lov om Lønmodtagernes Garantifond, at garantien også omfatter sikring af ansattes krav på løn mv. under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.

Ifølge lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 4,

omfatter garantien dog kun krav på løn mv., der forfalder under rekonstruktionsbehandlingen, og som i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3. Udbetaling fra fonden kan endvidere kun ske, hvis rekonstruktøren giver samtykke hertil, jf. konkurslovens § 12, stk. 1.

Det følger endvidere af lov om Lønmodtagernes Garantifond § 7, stk. 2, at garantien for udbetaling af løn under rekonstruktion reelt er et lån til den rekonstruktionsramte virksomhed. Udbetaling af garantien for krav, der forfalder under rekonstruktionsbehandling, kan ikke gøres gældende af den enkelte ansatte, men er en mulighed for arbejdsgiveren.

Garantien for krav, der forfalder under rekonstruktionsbehandlingen, gælder både i forhold til ansatte, der fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren, og ansatte, hvis arbejdsaftaler ikke videreføres. Selv om låneadgangen for arbejdsgivere under rekonstruktionsbehandling i princippet gælder i forhold til ikke-beskæftigede medarbejderes krav, der forfalder under rekonstruktionsbehandlingen, anvender arbejdsgiveren ikke denne adgang til at betale disse ansattes krav. Dette er begrundet i, at arbejdsgiveren ikke har incitament til at låne penge til at betale lønkrav mv. til ansatte, der ikke længere beskæftiges af arbejdsgiveren. Der er desuden retlige hindringer for, at arbejdsgiveren kan betale løn eller låne penge til at betale løn til ansatte, der ikke længere beskæftiges af arbejdsgiveren, idet arbejdsgiveren som udgangspunkt kun må betale gæld i overensstemmelse med konkursordenen, og idet arbejdsgiveren som udgangspunkt ikke må låne penge på § 94-niveau til at indfri gæld, der i tilfælde af konkurs ikke er omfattet af konkurslovens § 94.

Ansatte, som ikke længere er i skyldnerens tjeneste, har ikke mulighed for at få deres krav på løn mv. udbetalt fra Lønmodtagernes Garantifond, før der afsiges konkursdekret over arbejdsgiveren.

Det følger yderligere af lov om Lønmodtagernes Garantifond, at garantien dækker den type krav, der i tilfælde af konkurs er omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3, selv om kravene, hvis de vedrører arbejde udført under rekonstruktionsbehandlingen, konkret er omfattet af konkurslovens § 94.

Det følger af ovenstående, at krav på løn, der forfalder inden indledning af rekonstruktionsbehandlingen, ikke kan kræves dækket af Lønmodtagernes Garantifond før tidspunktet for arbejdsgiverens eventuelle konkurs. Indledning af rekonstruktionsbehandling er således – i modsætning til indledning af konkursbehandling, jf. lov om Lønmodtagernes Garantifond § 1, stk. 1, nr. 1 – ikke udbetalingsgrund efter lov om Lønmodtagernes Garantifond. Ifølge konkurslovens § 24 er adgangen til at få arbejdsgiveren taget under konkursbe-

handling imidlertid suspenderet, og den ansatte er således henvist til at afvente afslutningen af rekonstruktionsbehandlingen, som kan vare op til et år.

2.2.5.2. Konkursrådets overvejelser

I overensstemmelse med Konkursrådets tidligere forslag i betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling foreslår Konkursrådet, at rekonstruktionsbehandling bør være udbetalingsgrund efter lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Konkursrådet er af den opfattelse, at udbetalingen efter lov om Lønmodtagernes Garantifond under rekonstruktionsbehandlingen bør gælde både for fortsat og ikke fortsat beskæftigede medarbejdere i skyldnerens virksomhed. Dog bør dækningen ikke omfatte krav, der forfalder efter rekonstruktionsbehandlingens indledning i forhold til lønmodtagere, som fortsat beskæftiges af skyldneren.

Ovenstående indebærer, at Lønmodtagernes Garantifond fremover vil skulle udbetale lønmodtageres krav på løn, der forfalder inden rekonstruktionsbehandlingen ved rekonstruktionsbehandlingens indledning, således at ansatte ikke som efter gældende ret skal afvente rekonstruktionsbehandlingens afslutning.

Konkursrådet har i forbindelse med genfremsættelsen af rådets forslag i betænkning nr. 1555/2015 lagt vægt på det rekonstruktionsfremmende element i Konkursrådets tidligere indstilling. Lønmodtagernes Garantifonds dækning af fortsatte medarbejders lønkrav vil i praksis komme til at udgøre et lån til arbejdsgiveren i form af sparede lønomkostninger. Dette vil indebære en likviditetsmæssig fordel for skyldneren med hensyn til restancer til ansatte, hvis ansættelsesforhold opretholdes under rekonstruktionsbehandlingen.

Konkursrådet fremhæver endvidere, at den foreslåede ordning indebærer en forbedring af tidligere medarbejders retsstilling under en rekonstruktionsbehandling af skyldneren. Den foreslåede adgang til udbetaling fra Lønmodtagernes Garantifond for ansatte, der ikke længere beskæftiges af arbejdsgiveren, vil dæmme op for den likviditetsmæssige belastning, som de gældende begrænsninger i lovgivningen medfører.

Konkursrådet har overvejet, om ovennævnte forslag bør imødegås af tiltag, der mindsker misbrug af reglerne om dækning fra Lønmodtagernes Garantifond. Ud fra et forsigtighedsprincip finder Konkursrådet, at den foreslåede adgang til dækning fra Lønmodtagernes Garantifond under rekonstruktionsbehandlingen ikke bør omfatte krav på løn fra skyldnerens nærstående. Eventuel indfrielse af lønkrav

for denne personkreds må afvente rekonstruktionsbehandlingens ophør.

Det er Konkursrådets opfattelse, at skatteforvaltningens stilling ikke bør påvirkes af, at udbetalingstidspunktet fremrykkes fra konkursbehandlingens indledning til rekonstruktionsbehandlingens indledning. Konkursrådet henviser til rådets tidligere overvejelser og forslag i betænkning nr. 1555/2015, hvor Konkursrådet overvejede, om skatteforvaltningens krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag skulle være et simpelt krav i konkursordenen, men hvor rådet imidlertid foreslog, at det med henblik på at undgå uklarheder eller tvivl i fremtiden udtrykkeligt skulle fremgå af konkurslovens § 95, at skatteforvaltningens krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag vedrørende krav, der er omfattet af bestemmelsen, tillige er omfattet heraf. I overensstemmelse med Konkursrådets forslag i betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling foreslår Konkursrådet derfor, at det fastsættes i konkurslovens § 95, at fortrinsstillingen efter denne bestemmelse tillige omfatter skatteforvaltningens krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Dette har endvidere den konsekvens, at kravet ikke omfattes af en eventuel tvangsakkord.

2.2.5.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er grundlæggende enig i Konkursrådets synspunkter og forslag.

Justitsministeriet finder dog på baggrund af drøftelser med Lønmodtagernes Garantifond, at den af Konkursrådet foreslåede retsstilling for medarbejdere, der fortsætter i skyldnerens virksomhed under rekonstruktionsbehandlingen, bør justeres. I stedet for at lade rekonstruktionsbehandling være direkte udbetalingsgrund for medarbejdere, der fortsætter i skyldnerens virksomhed under rekonstruktionsbehandlingen, finder Justitsministeriet, at den eksisterende låneordning bør udvides, således at Lønmodtagernes Garantifond har mulighed for også at dække lønrestancer, der forfalder før rekonstruktionsbehandlingen, til medarbejdere, der fortsat er beskæftiget i skyldnerens virksomhed. En sådan ordning vurderes at være forbundet med færre omkostninger for Lønmodtagernes Garantifond og dermed for arbejdsgiverne end den af Konkursrådet foreslåede ordning.

Justitsministeriet har endvidere på baggrund af drøftelser med Lønmodtagernes Garantifond fundet, at nærstående lønmodtageres retsstilling i relation til Lønmodtagernes Garantifond bør være den samme under konkurs og rekonstruktion, da dette vurderes at være nemmest at administrere for fonden i praksis.

En sådan ligestilling af nærståendes retsstilling under konkurs og rekonstruktion vil indebære, at Lønmodtagernes Garantifond både under konkurs og rekonstruktion konkret

kan nægte udbetaling til skyldnerens nærstående, hvis dette under hensyn til løn- og arbejdsvilkår, til ydelse af henstand samt til eventuel økonomisk interesse i virksomhedens drift ikke findes rimeligt begrundet. Justitsministeriet finder således, at konkursloven § 95, stk. 2, bør finde tilsvarende anvendelse for udbetalinger fra Lønmodtagernes Garantifond under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.

2.2.5.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Lønmodtagernes Garantifond fremover skal foretage udbetalinger af lønrestancer mv. allerede i forbindelse med indledning af arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling for så vidt angår krav fra lønmodtagere, der før eller under rekonstruktionsbehandlingen er opsagt og fritstillet.

Det foreslås endvidere, at Lønmodtagernes Garantifond ikke skal udbetale lønrestancer mv. ved rekonstruktionsbehandlingens indledning til lønmodtagere, som fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren. Lønkrav i relation til fortsat beskæftigede ansatte vil skulle afholdes af arbejdsgiveren selv, men således at krav på indtil tre måneders løn, der forfalder under rekonstruktionsbehandlingen, ligesom i dag kan betales af Lønmodtagernes Garantifond som led i fondens låneordning for arbejdsgivere under rekonstruktionsbehandling. Det foreslås samtidig, at låneordningen udvides til herudover at omfatte krav på op til en måneders løn, der forfalder før rekonstruktionsbehandlingen.

Det foreslås, at det fastsættes i konkurslovens § 95, at fortrinsstillingen efter denne bestemmelse tillige omfatter skatteforvaltningens krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Det foreslås endvidere, at konkurslovens § 95, stk. 2, om nægtelse af privilegium til skyldnerens nærstående gøres tilsvarende anvendelig under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling i relation til udbetalinger fra Lønmodtagernes Garantifond.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 29 (ændring af konkurslovens § 95), og § 2 (ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond) og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om ændring af værnetingsreglerne har meget begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige. Det vurderes, at lovforslaget vil have meget begrænsede økonomiske konsekvenser for domstolene. Merudgifterne for domstolene til behandling af sager om gældssanering vurderes at kunne afholdes inden for Domstolsstyrelsens eksisterende økonomiske ramme.

De økonomiske konsekvenser forbundet med forslaget om ændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19 forventes med betydelig usikkerhed at medføre udgifter for domstolene på 2,6 mio. kr. årligt. Udgifterne er forbundet med, at det forventes, at 500 sager årligt, der skulle være behandlet som konkurssager, fremover skal behandles som rekonstruktionsager, der er mere omkostningstunge.

Konkursrådet har endvidere med betydelig usikkerhed estimeret, at merudgifterne for statskassen vil udgøre en netto-udgift i størrelsesordenen 1,0 mio. kr. årligt, som kan henføres til ophævelse af kravet om sikkerhedsstillelse for en eventuel senere konkursbehandling.

Lovforslaget har ikke implementeringskonsekvenser for stat, regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Forslaget om ændring af værnetingsreglerne har ikke erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Forslaget om ændring af værnetingsreglerne har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget om ændring af rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19 vurderes at kunne få positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da det alt andet lige må antages, at de foreslåede ændringer vil kunne bidrage til at begrænse erhvervslivets tab på insolvente virksomheder.

Forslaget vedrørende Lønmodtagernes Garantifond medfører en stigning i arbejdsgivernes bidrag til Lønmodtagernes Garantifond.

Forslaget om ændring af rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19 vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klima- og miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

7.1 Værnetingsreglerne for gældssanering

EU-Domstolen har i dom af 11. juli 2019, sag C-716/17, A, præmis 35, fastslået, at artikel 45 om arbejdskraftens fri bevægelighed i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) er til hinder for den gældende danske regel i konkurslovens § 3, stk. 2. Efter denne regel skal en begæring om gældssanering, i de tilfælde hvor skyldneren ikke udøver erhvervsmæssig virksomhed her i riget, indgives til skifteretten i den retskreds, hvor skyldneren har sit hjemting. Hvor skyldneren har sit hjemting efter konkurslovens § 3, stk. 2, skal afgøres efter reglerne i retsplejelovens § 235. Det følger af retsplejelovens § 235, stk. 2, at hjemtinget er i den retskreds, hvor sagsøgte har bopæl.

I dommens præmis 17 konstateres, at nationale bestemmelser, som forhindrer eller afskrækker en arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat, fra at forlade sit oprindelsesland med henblik på at udøve retten til fri bevægelighed, udgør hindringer for arbejdskraftens fri bevægelighed, uanset om de finder anvendelse uafhængigt af de pågældende arbejdstageres nationalitet. EU-Domstolen fandt derfor, at den danske omtvistede lovgivning kan afskrække en insolvent arbejdstager fra at udøve sin ret til fri bevægelighed, jf. præmis 18.

Da den danske lovgivning således udgjorde en hindring for den arbejdskraftens fri bevægelighed, kunne den kun være tilladt, hvis den har et lovligt formål, som er foreneligt med traktaten og er begrundet i tvingende almene hensyn. Hvis hindringen er begrundet i et tvingende alment hensyn, skal hindringen være egnet til at sikre gennemførelsen af det mål, som den forfølger, og ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det, jf. ovennævnte dom, præmis 20. Herudover skal den faktisk forfølge målet på en konsekvent og systematisk måde, jf. præmis 24. Disse betingelser var ifølge Domstolen ikke opfyldt.

Det foreslås, at der i konkurslovens § 3 indsættes et nyt stykke, der særskilt regulerer værneting for indgivelse af anmodning om gældssanering. Det foreslås, at anmodning om gældssanering indgives til skifteretten på det sted, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser er. Det følger af forslaget, at skifteretten i sin vurdering af, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser er, bør lægge betydeligt vægt på, hvor skyldneren har sin bopæl, eller hvor skyldneren har sit hovedforretningssted, hvis skyldneren er selvstændigt erhvervsdrivende. Skifteretten bør også lægge vægt på, hvor skyldneren udfører arbejde i tjenesteforhold, hvor skyldneren har sin nærmeste familie og øvrige sociale tilknytning, og endelig hvor skyldneren har sin kulturelle tilknytning. Omstændighederne skal bedømmes ud fra en samlet helhed.

Det er Justitsministeriets vurdering, at de foreslåede ændrin-

ger bringer værnetingsreglerne for gældssanering i dansk ret i overensstemmelse med EU-retten på de punkter, hvor det har vist sig, at den gældende lovgivning er i strid med TEUF artikel 45 om arbejdskraftens fri bevægelighed.

Den foreslåede værnetingsregel, der undergiver indledning af dansk gældssanerings sag et krav om, at centret for skyldnerens hovedinteresser skal befinde sig i Danmark, kan i princippet afskrække en insolvent arbejdstager fra at udøve sin ret til fri bevægelighed og flytte sin bopæl til en anden medlemsstat samtidig med at ville bevare sin erhvervsmæssige tilknytning til Danmark, fordi skyldneren dermed eventuelt ikke længere kan anses at have centret for hovedinteresser i Danmark.

Imidlertid er det vurderingen, at den foreslåede værnetingsregel for gældssanering forfølger et legitimt formål om at sikre, at gældssanerings sager behandles ved den ret, der er mest kompetent til at vurdere omstændighederne omkring skyldnerens og dennes nærståendes sociale og økonomiske forhold. Den foreslåede regel er baseret på et synspunkt om, at geografisk nærhed mellem skyldneren og den ret, der skal behandle gældssanerings sagen, bedst sikrer dette. Der henvises i den forbindelse til EU-Domstolens dom, præmis 21, hvoraf det fremgår, at det er legitimt for en medlemsstat at ville kontrollere en skyldners økonomiske og personlige forhold, før skyldneren bevilges hel eller delvis gældssanering.

Der kan også henvises til Generaladvokat M. Szpunars forslag til afgørelse, hvor han fremfører, at internationale værnetingsregler i kraft af deres natur kræver tilknytningskriterier, hvorefter en medlemsstats myndigheder udpeges som kompetente til at påkende en kategori af sager, jf. betragtning nr. 37.

Herudover tillægges det betydning, at skyldnere, der ikke har bopæl i Danmark, efter de foreslåede regler får mulighed for at påvise en tilknytning til Danmark, uden derved at skulle have bopæl her i landet. Dette udgør således en mindre restriktiv foranstaltning end den nuværende, der undergiver indledning af dansk gældssanerings sag en absolut betingelse om dansk bopæl.

Det fremgår af den nævnte doms præmis 25, at det gældende krav om dansk bopæl ikke som sådan kan anses for at forfølge formålet på en konsekvent og systematisk måde, når flytning af skyldnerens bopæl fra Danmark til en anden medlemsstat under gældssanerings sagen ikke har den umiddelbare virkning, at denne skyldner fratages retten til at få bevilget gældssanering.

Hertil bemærkes, at det følger af de foreslåede regler, at livsændringer, der medfører, at skyldnere ikke længere har centret for hovedinteresser i Danmark, efter gældssanerings sa-

gen er indledt, ikke medfører, at den danske skifteret ophører med at have kompetence. Dette er imidlertid begrundet i hensynet til den gode retspleje, der fordrer, at internationale værnetingsregler på tidspunktet for sagens indledning definitivt fastlægges, hvor sagen kan behandles. Det vil således være stærkt uhensigtsmæssigt, hvis ændringer i de faktiske forhold efter sagens indbringelse for retten havde betydning for rettens kompetence til at behandle sagen.

EU-Domstolen bemærkede i dommens præmis 28 for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt det danske bopælskrav forfølger formålet på en konsekvent og systematisk måde, at den danske lovgivning fastsætter, at en person, der udøver erhvervsmæssig virksomhed som omhandlet i dansk ret på dansk område, kan indgive ansøgning om gældssanering til skifteretten i den retskreds, hvor den pågældende udøver denne virksomhed, uden dog at opfylde bopælskravet.

Hertil bemærkes, at den pågældende bestemmelse foreslås ændret, således at hovedforretningsstedet anses for at være centret for selvstændigt erhvervsdrivende skyldneres hovedinteresser, medmindre andet godtgøres. Formodningen for, at hovedforretningsstedet er centret for selvstændigt erhvervsdrivende skyldneres hovedinteresser, følger formodningsreglen i forordning 2015/848 om insolvensbehandling.

Endelig bemærkes, at de foreslåede værnetingsregler følger de EU-retlige værnetingsregler i forordning 2015/848 om insolvensbehandling. Ordningen er ikke i dansk ret ledsaget af regler om anerkendelse af udenlandske afgørelser om gældssanering. Dette skyldes imidlertid Danmarks forbehold på området for retlige og indre anliggender, jf. artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

7.2. Ændring i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19

De foreslåede ændringer i rekonstruktionsreglerne i konkursloven indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Lov om Lønmodtagernes Garantifond indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74 af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens.

De foreslåede ændringer af lov om Lønmodtagernes Garantifond vurderes at være i overensstemmelse med dette direktiv.

Virksomhedsoverdragelsesloven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2001/23 af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstageres rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter.

Den foreslåede ændring af virksomhedsoverdragelsesloven vurderes at være i overensstemmelse med dette direktiv.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Konkursrådets udtalelse af 28. januar 2020 om værnetingsreglerne for gældssanering, som den ene del af lovforslaget bygger på, har fra den 14. februar 2020 til den 13. marts 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, byretterne, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Advokatrådet, Danske Advokater, Danske Insolvensadvokater, Kuratorforeningen, Institut for Menneskerettigheder, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, KL, Danske Regioner, Lønmodtagernes Garantifond, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Bygherreforeningen, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danmarks Automobilforhandler Forening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Kredit Råd, Danske Speditører, De Danske Patentagenters Forening, Dansk Told og Skatteforbund, FH, Finans Danmark, Finans og Leasing, 3F Fagligt Fælles Forbund, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere, Foreningen af Firmapensionskasser, Forsikring & Pension, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, FSR – danske revisorer, Grundejernes Landsorganisation, Handels- og Kontorfunktionærernes forbund i Danmark, Håndværksrådet, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kooperationen – Den Kooperative Arbejdsgiver- og Intereseorganisation i Danmark, Landbrug og Fødevarer, Lejernes Landsorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Realkreditforeningen, Realkreditrådet og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgivere.

Konkursrådets udtalelse om ændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19, som den anden del af lovforslaget bygger på, har fra den 3. juli 2020 til den 14. august 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, byretterne, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Association of Danish Intellectual Property Attorneys, ATP, Autobranchen Danmark, BL – Danmarks Almene Boliger, Business Danmark, Bygherreforeningen, Centralorganisationernes Fællesudvalg, DA, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Automobilforhandler Forening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Nationalbank, Dansk Byggeri, Dansk Ejendoms Kredit, Dansk Ejendoms mæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Inkasso Brancheforening, Dansk Kredit Råd, Dansk Revisorforening, Dansk Told og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Inkassoadvokater, Danske Insolvensadvokater, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Speditører, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Det Faglige Hus, DJØF, Ejendom Danmark, FH, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansforeningen/CFA Society Denmark, Finansiell Stabilitet A/S, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Dan-

ske Motorejere, Foreningen af Offentlige Anklagere, Forsikring og Pension, FRIE, FSR – Danske Revisorer, Garantifonden for indskydere og investorer, Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere, Grundejernes Landsorganisation, HK Danmark, Institut for Menneskerettigheder, International Transport Danmark, KL, Kommunale tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kooperationen – Den Kooperativ Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Retshjælp, Landsbrugsrådet, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Lederne, Lejernes Landsorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Garantifond, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigs politiet, SMVdanmark, Aarhus Retshjælp og 3F Fagligt Fælles Forbund.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Merudgifter for domstolene på 2,6 mio. kr. årligt til rekonstruktionsbehandling, og merudgift for staten på 1,0 mio. kr. årligt som følge af ophævelse af krav om sikkerhedsstillelse for konkursomkostninger.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om ændring af rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19 vurderes at kunne få positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.	Forslaget vedrørende Lønmodtagernes Garantifond medfører en stigning i arbejdsgivernes bidrag til fonden.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Formålet med lovforslaget er bl.a. at bringe værnetingsreglerne for gældssanering i overensstemmelse med EU-retten på de punkter, hvor EU-Domstolen i juli 2019 i en præjudiciell sag forelagt af Østre Landsret har fastslået, at den gældende lovgivning er i strid med EUF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af konkurslovens § 3, stk. 1, at en begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering skal indgives til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervsmæssige virksomhed udøves.

Det følger af den foreslåede ændring af § 3, *stk. 1*, at »rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering« ændres til »rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

Forslaget til ændring af § 3, stk. 1, skal ses i sammenhæng med, at der foreslås indført en særskilt regel om værneting for indgivelse af begæring om gældssanering, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås på den baggrund, at § 3, stk. 1, fremover kun skal regulere værneting for indgivelse af begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs.

Der er med den foreslåede ændring af bestemmelsen ikke tilsigtet ændringer i værnetingsreglerne for konkurs og rekonstruktion.

Til nr. 2

Det følger af konkurslovens § 3, stk. 2, jf. stk. 1, at en begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering, i de tilfælde, hvor skyldneren ikke udøver erhvervsmæssig virksomhed her i riget, skal indgives til skifteretten i den retskreds, hvor skyldneren har sit hjemting.

Det følger af den foreslåede ændring af § 3, *stk. 2*, at der efter »begæringen« indsættes »om rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

Forslaget til ændring af § 3, stk. 2, skal ses i sammenhæng med, at der foreslås indført en særskilt regel om værneting for indgivelse af begæring om gældssanering, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås på den baggrund, at § 3, stk. 2, fremover kun skal regulere værneting for indgivelse af begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs.

Der er med den foreslåede ændring af bestemmelsen ikke tilsigtet ændringer i værnetingsreglerne for konkurs og rekonstruktion.

Til nr. 3

Det følger af konkurslovens § 3, stk. 1, at begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering skal indgives til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervsmæssige virksomhed udøves. Efter konkurslovens § 3, stk. 2, skal begæringen, i de tilfælde, hvor skyldneren ikke udøver erhvervsmæssig virksomhed her i riget, indgives til skifteretten i den retskreds, hvor han har sit hjemting.

Hvor skyldneren har hjemting efter konkurslovens § 3, stk. 2, skal afgøres efter reglerne i retsplejelovens § 235.

Det foreslås, at der i konkurslovens § 3 indsættes et nyt *stk. 4*, der særskilt regulerer værneting for indgivelse af begæring om gældssanering.

Det foreslås i § 3, stk. 4, *1. pkt.*, at begæring om gældssanering skal indgives til skifteretten i den retskreds, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser er.

Den foreslåede bestemmelse angiver som noget nyt centret for skyldnerens hovedinteresser som tilknytningskriterium i gældssaneringsager.

Den foreslåede bestemmelse finder kun anvendelse på begæring om gældssanering. Begæring om konkurs eller rekonstruktionsbehandling er ikke omfattet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at en skyldner skal indgive begæring om gældssanering til skifteretten på det sted, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig.

Hvis centret for skyldnerens hovedinteresser i henhold til den foreslåede bestemmelse ikke befinder sig her i landet, kan en sag om gældssanering ikke indledes i Danmark.

Det fremgår af det foreslåede § 3, stk. 4, *2. pkt.*, at der er en formodning for, at centret for skyldnerens hovedinteresser er på det sted, hvor skyldneren har sin bopæl, medmindre andet godtgøres.

Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 4, *2. pkt.*, omfatter kun skyldnere, der ikke i konkurslovens forstand udøver erhvervsmæssig virksomhed.

Det er hovedbeskæftigelsen, der er afgørende for sondringen mellem ikke-erhvervsdrivende og erhvervsdrivende fysiske personer. Det indebærer, at en lønmodtager, der alene har biindtægter ved erhverv, eksempelvis som konsulent, ikke skal anses som erhvervsdrivende i denne sammenhæng. Hertil kommer, at den erhvervsmæssige virksomhed i overens-

stemmelse med, hvad der gælder efter konkurslovens § 3, stk. 1, skal være af en vis vedvarende, regelmæssig karakter samt have en vis størrelse.

Begrebet ”bopæl” skal forstås på samme måde som ”bopæl” i retsplejelovens § 235, stk. 2.

Formodningen for, at centret for skyldnerens hovedinteresser er på det sted, hvor skyldneren har sin bopæl, kan konkret afkræftes.

For så vidt angår skyldnere med bopæl i udlandet vil denne formodning i almindelighed alene kunne afkræftes, hvis skyldneren udfører arbejde i Danmark som hovedbeskæftigelse. En arbejdsmæssig tilknytning til Danmark vil dog ikke i sig selv være tilstrækkelig til at afkræfte formodningen.

Skyldnere, der arbejder i Danmark uden at have bopæl her, vil derfor skulle opfylde supplerende tilknytningskrav for at kunne få indledt gældssaneringsag i Danmark. Et supplerende tilknytningskrav vil eksempelvis være opfyldt, hvis den pågældende deltager aktivt i dansk foreningsliv, hvis den pågældende regelmæssigt igennem en længere periode har holdt en væsentlig del af sine ferier i Danmark, eller hvis den pågældende ofte opholder sig i Danmark for at have samvær med herboende børn.

For så vidt angår skyldnere med bopæl i Danmark kan der omvendt være tilfælde, hvor en skyldner, som arbejder i udlandet, ud fra en samlet vurdering må anses for at have centret for sine hovedinteresser uden for Danmark.

Skifteretten bør, hvor de af skyldneren oplyste forhold i blanketten giver anledning til det, på eget initiativ omhyggeligt vurdere, om centret for skyldnerens hovedinteresser reelt er i den retskreds, hvor skyldneren har indgivet begæring om gældssanering.

Hvis de i blanketten angivne oplysninger efterlader tvivl om skifterettens kompetence, bør skifteretten kræve, at skyldneren indgiver yderligere dokumentation til støtte for, at centret for skyldnerens hovedinteresser er i den pågældende retskreds.

Skifteretten i den retskreds, hvor begæring om gældssanering er indgivet, skal ikke på eget initiativ vurdere, om centret for skyldnerens hovedinteresser reelt befinder sig i Danmark, når skyldneren bor og arbejder her i landet.

Reglerne i bekendtgørelse nr. 1363 af 19. december 2008 om gældssanering med senere ændringer finder anvendelse også i de sager, hvor skyldneren ikke har bopæl i Danmark. Det indebærer blandt andet, at rimeligheden af skyld-

nerens udgifter skal måles i forhold til prisniveauet i det pågældende lokalområde.

Skifteretten kan under det indledende møde i skifteretten, jf. konkurslovens § 204, om nødvendigt kræve, at skyldnere med bopæl i udlandet fremkommer med pålidelige oplysninger til brug ved skifterettens vurdering af skyldnerens økonomiske og sociale forhold.

Skifteretten kan blandt andet kræve, at skyldnere med bopæl i udlandet fremlægger dokumentation for, at eksempelvis de angivne nettoudgifter til skyldnerens bolig anses for rimelige i bopælsstaten. Skyldneren kan f.eks. afkræves supplerende oplysninger om boligen, herunder om boligens størrelse.

Hvis skyldneren skifter bopæl, eller går igennem andre livsændringer, der medfører, at skyldneren ikke længere har centret for hovedinteresser i Danmark, efter at der er indledt dansk insolvensbehandling, medfører det ikke, at den danske skifteret ophører med at have kompetence. Dette er i overensstemmelse med gældende ret.

Det foreslås i § 3, stk. 4, 3. pkt., at hvis skyldneren udøver erhvervmæssig virksomhed, anses hovedforretningsstedet at være centret for skyldnerens hovedinteresser, medmindre andet godtgøres.

Det er hovedbeskæftigelsen, der er afgørende for sondringen mellem ikke-erhvervsdrivende og erhvervsdrivende fysiske personer. Det indebærer, at en lønmodtager, der alene har biindtægter ved erhverv, eksempelvis som konsulent, ikke skal anses som erhvervsdrivende. Hertil kommer, at den erhvervmæssige virksomhed i overensstemmelse med, hvad der gælder efter konkurslovens § 3, stk. 1, skal være af en vis vedvarende, regelmæssig karakter samt have en vis størrelse.

Hovedforretningsstedet skal forstås i overensstemmelse med konkurslovens § 3, stk. 1. Det er således afgørende, hvorfra den erhvervmæssige virksomhed anses at blive udøvet i henhold til konkurslovens § 3, stk. 1.

I henhold til konkurslovens § 3, stk. 1, anses skyldnerens erhvervmæssige virksomhed for at blive udøvet fra det sted, hvor forretningsledelsen befinder sig, jf. betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord, side 53, og bemærkningerne til forslag om ændring af konkursloven, jf. Folketingstidende 1976-77, tillæg A, spalte 378. Hvis en industrivirksomheds kontor er et sted, og fabrikken et andet, er det kontoret, der bliver afgørende.

Formodningen for, at den selvstændigt erhvervsdrivende

skyldners hovedinteresser befinder sig på hovedforretningsstedet, kan konkret afkræftes.

Hvis skyldnerens hovedforretningssted er i udlandet, vil formodningen alene kunne afkræftes, hvis skyldneren har sin bopæl her i landet. Dansk bopæl er dog ikke i sig selv tilstrækkeligt til at afkræfte formodningen, dvs. at der er krav om yderligere tilknytning. En sådan yderligere tilknytning kan eksempelvis bestå i, at skyldneren administrerer nogle af sine erhvervsaktiviteter i Danmark. På tilsvarende vis vil formodningen i tilfælde, hvor skyldneren har hovedforretningssted i Danmark, alene kunne afkræftes, hvis skyldneren har bopæl i udlandet og i øvrigt har anden tilknytning til udlandet.

Driver skyldneren virksomhed, uden at denne udøves fra noget bestemt sted, vil der ikke gælde en formodning for en bestemt retskreds. I disse tilfælde må skifteretten ved en konkret vurdering afgøre, hvor den erhvervsdrivende skyldner har centret for sine hovedinteresser.

Har den erhvervsdrivende skyldner flere forretningssteder, vil det være hovedforretningsstedet, der er afgørende i relation til formodningsreglen.

Skifteretten bør, hvor de af skyldneren oplyste forhold i blanketten giver anledning til det, på eget initiativ omhyggeligt vurdere, om centret for skyldnerens hovedinteresser reelt befinder sig i den retskreds, hvor skyldneren har indgivet begæring om gældssanering.

Hvis de i blanketten angivne oplysninger efterlader tvivl om skifterettens kompetence, bør skifteretten kræve, at skyldneren indgiver yderligere dokumentation til støtte for, at skyldnerens hovedinteresser er i den pågældende retskreds.

Hvis skyldneren skifter hovedforretningssted, eller går igennem andre livsændringer, der medfører, at skyldneren ikke længere har centret for hovedinteresser i Danmark, efter at der er indledt dansk insolvensbehandling, medfører det ikke, at den danske skifteret ophører med at have kompetence. Dette er i overensstemmelse med gældende ret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af den gældende bestemmelse i konkurslovens § 11, stk. 2, at en begæring om rekonstruktionsbehandling er uden virkning, hvis den ikke indeholder forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand samt en erklæring fra de pågældende om, at de

er villige hertil og opfylder betingelserne i § 238 (habilitetskrav).

Det fremgår af konkurslovens § 11 a, stk. 1, 1. pkt., at skifteretten ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen beskikker en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand for skyldneren.

Det foreslås, at »og en regnskabskyndig tillidsmand« udgår af konkurslovens § 11, stk. 2, og § 11 a, stk. 1, 1. pkt.

Med forslaget gøres det valgfrit for skyldneren, om der skal ske beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingens indledning, jf. herved også lovforslagets § 1, nr. 6 (forslag til konkurslovens § 11 a, stk. 4).

Der sker med forslaget ikke nogen ændring i kravene til begæringens indhold for så vidt angår forslaget til en eller flere rekonstruktører. Det vil fortsat være en betingelse for rekonstruktionsbehandlingens indledning, at begæringen indeholder forslag til beskikkelse af mindst én rekonstruktør.

Der sker med forslaget endvidere ikke nogen ændring i reglerne om skifterettens beskikkelse af en eller flere rekonstruktører.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af § 11 a, stk. 1, 2. pkt., at skifteretten ikke er bundet af de forslag til rekonstruktør eller tillidsmand, der fremgår af begæringen.

Det foreslås, at »eller tillidsmand« udgår af konkurslovens § 11 a, stk. 1, 2. pkt.

Forslaget er begrundet i, at det med lovforslagets § 1, nr. 4 og 6, gøres valgfrit for skyldneren, om der skal ske beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Der sker med forslaget ikke nogen ændring i reglerne om, at skifteretten ikke er bundet af de forslag til rekonstruktører, der fremgår af begæringen.

Til nr. 6

Det fremgår af konkurslovens § 11 a, stk. 1, 1. pkt., at skifteretten ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen be-

skikker en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand for skyldneren

§ 11 a, stk. 1, 2. pkt., fastsætter, at skifteretten ikke er bundet af de forslag til rekonstruktør eller tillidsmand, der fremgår af begæringen.

Med lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, foreslås det, at henvisningen til en regnskabskyndig tillidsmand udgår af § 11 a, stk. 1.

I tilknytning hertil foreslås det at indsætte et nyt § 11 a, *stk. 4*, om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand.

Det foreslås i § 11 a, stk. 4, *1. pkt.*, at hvis skyldneren anmoder om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i forbindelse med begæringen om rekonstruktionsbehandling eller på et senere tidspunkt før vedtagelsen af rekonstruktionsplanen, vil skyldneren skulle komme med forslag herom samt en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig hertil og opfylder betingelserne i § 238.

Det foreslås i § 11 a, stk. 4, *2. pkt.*, at stk. 1, 1. og 2. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse.

Forslaget betyder, at det gøres valgfrit for skyldneren, om der skal ske beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Forslaget betyder endvidere, at i de tilfælde, hvor skyldneren ikke i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingens indledning har anmodet om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand, kan skyldneren frem til tidspunktet for mødet med kreditorerne om forslaget til rekonstruktionsplanen stille krav herom. Skyldnerens anmodning om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand er en disposition af væsentlig betydning, der kræver rekonstruktørens samtykke, jf. konkurslovens § 12, stk. 1 (om skyldnerens dispositioner under rekonstruktionsbehandling).

Forslaget betyder desuden, at hvis skyldneren ønsker beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand, skal skyldneren ved begæringen om rekonstruktionsbehandling eller på et senere tidspunkt før vedtagelsen af rekonstruktionsplanen komme med forslag herom samt en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig hertil og opfylder betingelserne i § 238.

Forslaget betyder derudover, at hvis skyldneren i forbindelse med begæringen om rekonstruktionsbehandling anmoder om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand, beskikker skifteretten ved indledningen af rekonstruktionsbehandling en regnskabskyndig tillidsmand for skyldneren. For-

slaget betyder endelig, at skifteretten ikke er bundet af de forslag til tillidsmand, der fremgår af begæringen.

Det følger af konkurslovens § 238, stk. 1, at ingen må handle som tillidsmand, hvis den pågældende er en af skyldnerens nærstående eller er afhængig af skyldneren, eller hvis der som følge af den pågældendes interesse i sagens udfald eller af andre grunde er tvivl om den pågældendes upartiskhed.

Konkurslovens § 238, stk. 2, fastsætter endvidere, at en tillidsmand ikke på nogen af de i stk. 1 nævnte måder må være knyttet til medlemmer af bestyrelse eller direktion, til kurator, skifterettens medhjælper, en likvidator eller til virksomhedens eller organisationens kasserer eller bogholder, hvis skyldneren har drevet erhvervsvirksomhed, eller hvis skyldneren er et selskab, en forening eller anden organisation.

Konkurslovens § 238, stk. 5, fastsætter desuden, at en person, der beskikkes som tillidsmand, ikke må have været revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i to år forud for rekonstruktionsbehandlingens indledning og ikke må virke som revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i en periode på to år efter at have afsluttet hvervet som tillidsmand.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Konkurslovens § 11 a, stk. 4, *1. pkt.*, fastsætter, at indledning af rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke er betinget af sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed.

§ 11 a, stk. 5, *1. pkt.*, fastsætter, at skifteretten efter rekonstruktørens begæring kan bestemme, at der skal stilles yderligere sikkerhed for omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed.

§ 11 a, stk. 6, fastsætter, at skifteretten undtagelsesvis kan bestemme, at statskassen indestår for omkostninger ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler og en eventuel stillet sikkerhed.

Det følger af lovforslagets § 1, nr. 6, at de nævnte bestemmelser bliver § 11 a, stk. 5, *1. pkt.*, stk. 6, *1. pkt.*, og stk. 7.

Det foreslås i de nævnte bestemmelser at ændre ”tillidsmanden” til ”en eventuel tillidsmand”.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at beskikkelse af en tillidsmand ikke længere skal være obligatorisk, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 6.

Forslaget indebærer for så vidt angår § 11 a, stk. 5 (hidtidige stk. 4), at indledning af rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke fremover alene vil være betinget af sikkerhedsstillelse for tillidsmandens virksomhed, hvis skyldneren har anmodet om beskikkelse af en tillidsmand.

Forslaget indebærer for så vidt angår § 11 a, stk. 6 (hidtidige stk. 5), at skifteretten fremover alene kan bestemme, at der skal stilles yderligere sikkerhed for omkostningerne ved tillidsmandens virksomhed, hvis en sådan er beskikket. Det vil blandt andet kunne være relevant at stille krav om sådan yderligere sikkerhed, når der ikke blev beskikket en tillidsmand ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, men nu beskikkes en tillidsmand.

Forslaget indebærer for så vidt angår § 11 a, stk. 7 (hidtidige stk. 6), at skifteretten fremover alene kan bestemme, at statskassen indestår for omkostninger ved tillidsmandens virksomhed, hvis en sådan er beskikket.

Til nr. 8

Konkurslovens § 11 a, stk. 7, fastsætter, at indledning af rekonstruktionsbehandling er betinget af, at den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, stiller sikkerhed for en eventuel efterfølgende konkursbehandling, jf. § 27, stk. 1.

Det foreslås, at kravet om sikkerhedsstillelse for en eventuel efterfølgende konkursbehandling i § 11 a, stk. 7, der bliver stk. 8, ophæves.

Forslaget medfører, at skyldneren ikke længere på tidspunktet for rekonstruktionsbehandlingens indledning skal stille sikkerhed for en eventuel efterfølgende konkursbehandling.

Forslaget er begrundet i, at det gældende krav om sikkerhedsstillelse for en efterfølgende konkursbehandling vurderes at være rekonstruktionshæmmende.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med, at den automatiske retsvirkning om konkurs af en fejlslagen rekonstruktion foreslås kun at skulle indtræde i perioden efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen (lovforslagets § 1, nr. 19).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Konkurslovens § 11 c, stk. 2, nr. 3, fastsætter, at forslaget til rekonstruktionsplanen skal indeholde oplysning om, hvorvidt der efter tillidsmandens opfattelse er mangler ved skyldnerens seneste årsrapport.

Det foreslås, at »efter tillidsmandens opfattelse« udgår i det gældende § 11 c, stk. 2, nr. 3, og at det i stedet i et nyt 2. pkt. fastsættes, at oplysningen om, hvorvidt der er mangler ved skyldnerens seneste årsrapport skal afgives af tillidsmanden, hvis en sådan er beskikket.

Forslaget indebærer, at den nævnte oplysning fremover skal afgives af tillidsmanden i de tilfælde, hvor der er beskikket en tillidsmand, og at oplysningen i øvrige tilfælde skal afgives af rekonstruktøren.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at beskikkelse af en tillidsmand ikke længere skal være obligatorisk, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 6.

Til nr. 10

Konkurslovens § 11 c, stk. 3, 2. pkt., fastsætter, at forslaget til rekonstruktionsplan skal vedlægges tillidsmandens vurdering af skyldnerens aktiver og en erklæring fra rekonstruktøren og tillidsmanden om, hvorvidt planen efter deres skøn er gennemførlig.

Det foreslås, at § 11 c, stk. 3, 2. pkt., ophæves, og det i stedet indsættes, at forslaget skal vedlægges en vurdering af skyldnerens aktiver og en erklæring fra rekonstruktøren om, hvorvidt planen efter dennes skøn er gennemførlig, og at tillidsmanden tillige vil skal afgive udtalelse efter 2. pkt., hvis en sådan er beskikket.

Forslaget indebærer, at rekonstruktøren fremover altid skal foretage en vurdering af skyldnerens aktiver (eventuelt med sagkyndig bistand) og ligesom efter gældende ret afgive erklæring om, hvorvidt planen efter rekonstruktørens opfattelse skønnes gennemførlig. Forslaget indebærer endvidere, at når der er beskikket en tillidsmand, skal tillidsmanden tillige vurdere skyldnerens aktiver og afgive erklæring om planens gennemførlighed.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen ændringer med hensyn til vurderingen af skyldnerens aktiver og erklæringen om planens gennemførlighed.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at beskikkelse af en tillidsmand ikke længere skal være obligatorisk, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 6.

Til nr. 11

Konkurslovens § 11 d, stk. 1, fastsætter, at skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på mødet om rekonstruktionsplanen med fordringshaverne.

Konkurslovens § 12 b, stk. 2, 2. pkt., fastsætter, at rekonstruktøren straks underretter skyldnerens hidtidige ledelse, samtlige kendte fordringshavere og tillidsmanden om rekonstruktørens foreløbige overtagelse af ledelsen af virksomheden.

Konkurslovens § 13 b, stk. 1, nr. 3, fastsætter, hvad redegørelsen fra rekonstruktøren og tillidsmanden i forbindelse med mødet om rekonstruktionsplanen skal indeholde. Det følger af § 13 b, stk. 1, nr. 3, litra i, at redegørelsen skal indeholde en erklæring fra rekonstruktøren og tillidsmanden om, hvorvidt rekonstruktionsforslaget efter deres skøn er rimeligt og frembyder en tilstrækkelig betryggelse for forslagens opfyldelse.

Konkurslovens § 13 c, stk. 1, fastsætter, at skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget.

Konkurslovens § 14 e, stk. 2, fastsætter, at skifteretten, inden der træffes afgørelse om ophævelse af rekonstruktionen efter § 14, stk. 1, indkalder skyldneren, fordringshaverne, rekonstruktøren, tillidsmanden og eventuelle kautionister for rekonstruktionen til et møde.

Konkurslovens § 15, stk. 2, 2. pkt., fastsætter, at skifteretten, inden der træffes afgørelse efter stk. 1 om ophævelse af rekonstruktionen, skal give skyldneren, rekonstruktøren, tillidsmanden og fordringshaverne lejlighed til at udtale sig.

Det foreslås i disse bestemmelser at ændre ”tillidsmanden” til ”en eventuel tillidsmand”.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at beskikkelse af en tillidsmand ikke længere skal være obligatorisk, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 6.

Det betyder, at kravet i § 11 d, stk. 1, om tillidsmandens tilstedeværelse på mødet om rekonstruktionsplanen kun vil gælde, hvis der er beskikket en tillidsmand.

Det betyder endvidere, at kravet i § 12 b, stk. 2, 2. pkt., om rekonstruktørens underretning af tillidsmanden om en foreløbig ledelsesovertagelse af skyldnerens virksomhed fremover kun vil gælde, hvis der er beskikket en tillidsmand.

Det betyder endvidere, at redegørelsen efter § 13 b, stk.

1, nr. 3, fremover kun skal afgives tillige af tillidsmanden og kun skal indeholde tillidsmandens erklæring om, hvorvidt rekonstruktionsforslaget er rimeligt og frembyder en tilstrækkelig betryggelse for forslagens opfyldelse, hvis der er beskikket en tillidsmand.

Det betyder endvidere, at kravet i § 13 c, stk. 1, om tillidsmandens tilstedeværelse på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget, fremover kun vil gælde, hvis der er beskikket en tillidsmand.

Det betyder endvidere, at kravet i § 14 e, stk. 2, om skifterettens indkaldelse af tillidsmanden til et møde, inden der træffes afgørelse om ophævelse af rekonstruktionen, fremover alene vil gælde, hvis der er beskikket en tillidsmand.

Det betyder endelig, at skifteretten fremover alene skal give tillidsmanden lejlighed til at udtale sig efter § 15, stk. 2, 2. pkt., før der træffes afgørelse efter § 15, stk. 1, om ophævelse af rekonstruktionen, hvis der er beskikket en tillidsmand.

Til nr. 12

Forslaget angår rekonstruktørens adgang til at begære drøftelsen om forslaget til rekonstruktionsplanen udsat til et senere møde.

Det følger af den gældende bestemmelse i konkurslovens § 11 e, stk. 5, at skifteretten efter anmodning fra rekonstruktøren eller tillidsmanden kan udsætte drøftelsen af forslaget til en rekonstruktionsplan til et senere møde, hvis særlige grunde taler for det.

Det foreslås at ændre § 11 e, stk. 5, 1. pkt., således at ”Hvis særlige grunde taler for det” og henvisningen til tillidsmanden udgår.

Forslaget indebærer, at drøftelsen af forslaget til rekonstruktionsplan fremover altid vil skulle udsættes efter anmodning fra rekonstruktøren uden yderligere betingelser.

Anmodningen om udsættelse skal ligesom efter gældende ret behandles på det møde, der oprindeligt var fastsat af skifteretten om forslaget til rekonstruktionsplan. Rekonstruktørens anmodning om udsættelse skal fremsættes senest på dette møde.

Det møde, der berammes i anledning af udsættelsen, skal ligesom efter gældende ret holdes inden fire uger efter det oprindelige møde om forslaget til rekonstruktionsplan.

Forslaget er begrundet i, at det for nogle nødlidende virk-

somheder vurderes at være vanskeligt at udarbejde en holdbar rekonstruktionsplan i løbet af fire uger.

Det er med forslaget forudsat, at konkurslovens § 11 c om kravene til forslaget til rekonstruktionsplan skal fortolkes lempeligt i de tilfælde, hvor rekonstruktøren på mødet med fordringshaverne agter at fremsætte en begæring om udsættelse af drøftelsen af denne, jf. § 11 e, stk. 1.

Det forudsættes endvidere, at i de tilfælde, hvor mødet om forslaget til rekonstruktionsplan udsættes i medfør af § 11 e, stk. 5, skal fristen på seks måneder for afholdelse af møde i skifteretten med henblik på afstemning om rekonstruktionsforslaget, jf. § 13, stk. 1, regnes fra tidspunktet for det nye møde, der berammes som følge af udsættelsen.

For at undgå at den udvidede udsættelsesadgang misbruges til skade for fordringshaverne, skal disse fortsat have mulighed for at nedstemme rekonstruktørens ønske om forlængelse af fristen for møde om rekonstruktionsplanen. Det følger af konkurslovens § 11 e, stk. 5, 3. pkt. (som ikke foreslås ændret), at udsættelse ikke kan ske, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer imod, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Konkurslovens § 11 e, stk. 1, fastsætter, at forslaget til rekonstruktionsplan drøftes på mødet med fordringshaverne, og at forslaget til rekonstruktionsplan kan ændres på mødet.

Det foreslås i et nyt § 11 e, stk. 6, at rekonstruktøren eller fordringshaverne, der repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret, efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen kan anmode om, at skifteretten beskikker en regnskabskyndig tillidsmand, hvis der ikke allerede er beskikket en sådan. Skifteretten skal i så fald snarest muligt beskikke en tillidsmand, der opfylder betingelserne i konkurslovens § 238.

Forslaget er begrundet i, at det på mødet om forslaget til rekonstruktionsplanen vurderes at være muligt for fordringshaverne og rekonstruktøren at bedømme, om en tillidsmands medvirken i rekonstruktionsbehandlingen er påkrævet af hensyn til at sikre validiteten af de aktiviteter, der skal iværksættes som led i rekonstruktionen af virksomheden.

Begæringen om beskikkelse af en regnskabskyndig tillids-

mand vil kunne fremsættes på selve mødet eller på et senere tidspunkt.

Konkurslovens § 238, stk. 1, fastsætter, at ingen må handle som tillidsmand, hvis den pågældende er en af skyldnerens nærstående eller er afhængig af skyldneren, eller hvis der som følge af den pågældendes interesse i sagens udfald eller af andre grunde er tvivl om den pågældendes upartiskhed.

Konkurslovens § 238, stk. 2, fastsætter endvidere, at en tillidsmand ikke på nogen af de i stk. 1 nævnte måder må være knyttet til medlemmer af bestyrelse eller direktion, til kurator, skifterettens medhjælper, en likvidator eller til virksomhedens eller organisationens kasserer eller bogholder, hvis skyldneren har drevet erhvervsvirksomhed, eller hvis skyldneren er et selskab, en forening eller anden organisation.

Konkurslovens 238, stk. 5, fastsætter desuden, at en person, der beskikkes som tillidsmand, ikke må have været revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i to år forud for rekonstruktionsbehandlings indledning og ikke må virke som revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i en periode på to år efter at have afsluttet hvervet som tillidsmand.

Forslaget til konkurslovens § 11 e, stk. 6, skal ses i sammenhæng med, at det som noget nyt foreslås overladt til skyldneren, om en regnskabskyndig tillidsmand skal beskikkes ved rekonstruktionsbehandlings indledning (lovforslagets § 1, nr. 4 og 6).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Konkurslovens § 12, stk. 2, fastsætter, at virksomhedsoverdragelse alene må ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten.

Det foreslås i § 12, stk. 2, at indsætte en henvisning til den foreslåede § 13 g (lovforslagets § 1, nr. 17).

Det betyder, at virksomhedsoverdragelse under rekonstruktion fremover også kan ske i medfør af den foreslåede "fast track"-procedure i konkurslovens § 13 g.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Konkurslovens § 12, stk. 4, fastsætter, at lovens § 100, jf. § 103, § 105, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, jf. § 100, jf. § 103, og § 112 finder tilsvarende anvendelse under en rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås til denne opregning i § 12, stk. 4, at tilføje en henvisning til konkurslovens § 110, stk. 4.

Det indebærer, at kurators forpligtelse efter konkurslovens § 110, stk. 4, til under konkurs at give politiet meddelelse om oplysninger, der giver grundlag for politimæssig efterforskning mod skyldneren eller andre fremover vil finde tilsvarende anvendelse under rekonstruktionsbehandling.

Det betyder, at rekonstruktøren skal give politiet meddelelse om oplysninger, der giver grundlag for politimæssig efterforskning mod skyldneren eller andre.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 13 g (lovforslagets § 1, nr. 17) om en ”fast track”-procedure for virksomhedsoverdragelse, der indebærer, at en rekonstruktion fremover vil kunne gennemføres, uden at der i et rekonstruktionsforslag vil skulle redegøres for eventuelle strafbare forhold.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Konkurslovens § 12 e, stk. 1, 1. pkt., fastsætter, at skifteretten på begæring af skyldneren kan fastsætte værdien af et eller flere af skyldnerens pantsatte aktiver i forhold til § 10 a, stk. 2, nr. 2, 3. pkt. (panthavers stilling ved tvangsakkord), § 12 d, stk. 2, nr. 2 (udskillelse mod betaling til panthaver), og § 14 c, stk. 4 (panthavers stilling ved virksomhedsoverdragelse).

Det foreslås i § 12 e, stk. 1, 1. pkt., at ændre ”Skifteretten kan” til ”Når der er beskikket en tillidsmand, kan skifteretten”.

Det betyder, at skifteretten fremover kun når der er beskikket en tillidsmand, kan fastsætte værdien af skyldnerens pantsatte aktiver i forhold til de nævnte bestemmelser.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at beskikkelse af en tillidsmand ikke længere skal være obligatorisk, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 6.

Forslaget er begrundet i, at det ikke vurderes muligt for skifteretten at opnå en tilstrækkelig sikker vurdering af

skyldnerens pantsatte aktiver, når der ikke er beskikket en tillidsmand.

Til nr. 17

Det følger af konkurslovens § 12, stk. 2, at en virksomhedsoverdragelse kun må ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten.

Det foreslås at indføre en ny ”fast track”-procedure for virksomhedsoverdragelse, hvor der ikke er vedtaget og stadfæstet et rekonstruktionsforslag.

Det foreslås med konkurslovens § 13 g, stk. 1, at rekonstruktion i form af en virksomhedsoverdragelse kan ske med rekonstruktørens samtykke, inden der er vedtaget en rekonstruktionsplan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at bevare værdien af skyldnerens virksomhed, og medmindre indsigelse mod overdragelsen fra et flertal af fordringshaverne er kommet frem til rekonstruktøren inden fem hverdage efter afsendelsen af den meddelelse, der er nævnt i det foreslåede stk. 3.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at indføre en lempelig procedure for at gennemføre virksomhedsoverdragelser under rekonstruktionsbehandling. Efter den foreslåede procedure kan en virksomhedsoverdragelse gennemføres med rekonstruktørens samtykke, uden der er vedtaget og stadfæstet et rekonstruktionsforslag herom.

Den lempelige mulighed for virksomhedsoverdragelse finder kun anvendelse indtil det tidspunkt, hvor der er vedtaget en rekonstruktionsplan. Dette indebærer, at overdragelsesaftalen skal være indgået med erhververen, inden rekonstruktionsplanen er vedtaget. Herudover ændrer den foreslåede procedure ikke på et normalt rekonstruktionsforløb, og der skal således udsendes materiale mv. inden for de fastsatte frister som normalt.

Det er en betingelse for anvendelse af den lempelige procedure, at det af rekonstruktøren skønnes hensigtsmæssigt for at bevare værdien af skyldnerens virksomhed.

Heri ligger, at det skal være hensigtsmæssigt at anvende den lempelige procedure frem for den almindelige procedure med et vedtaget og stadfæstet rekonstruktionsforslag for at bevare værdien af virksomheden. Dette kan f.eks. være nødvendigt, hvis skyldneren mangler likviditet til at holde virksomheden i gang under den almindelige rekonstruktionsprocedure, fordi en mulig erhverver ikke kan afvente den normale procedure, eller fordi virksomheden taber i værdi, og den normale procedure således kun vil kunne indbringe en lavere overdragelsessum.

Det er endvidere en betingelse, jf. stk. 3, at fordringshaverne inddrages i processen, ved at de tilsendes en række oplysninger med henblik på, at de kan forhindre overdragelsen ved at gøre indsigelse mod den. Det foreslås, at indsigelsen skal være kommet frem til rekonstruktøren inden fem hverdage efter afsendelsen af oplysningerne til fordringshaverne. Det forudsættes, at indsigelse mod overdragelsen kan ske ved digital kommunikation.

Dette indebærer, at afsendelse af oplysningerne en mandag som udgangspunkt betyder, at fristen for, hvornår indsigelser skal være kommet frem til rekonstruktøren, er den efterfølgende mandag. Hvis der er en eller flere helligdage i den pågældende uge, der ikke falder på en lørdag eller søndag, forlænges fristen med den eller de pågældende helligdage. Dette betyder, at i tilfælde, hvor oplysningerne afsendes fra rekonstruktøren mandag før påske, er fristen torsdag efter påske, idet fristen forlænges med tre dage på grund af skærtorsdag, langfredag og anden påskedag. Indsigelsen skal være kommet frem til rekonstruktøren inden udgangen af det pågældende kalenderdøgn. Dette gælder, uanset på hvilket tidspunkt af døgnet oplysningerne blev afsendt fra rekonstruktøren.

Hvis rekonstruktøren konstaterer, at der ikke er grundlag for at gennemføre virksomhedsoverdragelsen efter den lempelige procedure, eksempelvis fordi et flertal af fordringshaverne har gjort indsigelse mod overdragelsen, er der intet til hinder for, at rekonstruktøren forsøger at gennemføre en ny virksomhedsoverdragelse efter de foreslåede regler. Det overordnede krav om, at overdragelsen skal gennemføres inden vedtagelse af rekonstruktionsplan, sætter imidlertid i sig selv en grænse for, hvor ofte proceduren kan forsøges gennemført, herunder fordi fordringshaverne hver gang skal have en frist på fem hverdage til eventuelt at gøre indsigelse mod virksomhedsoverdragelsen.

I relation til fordringshavernes mulighed for at gøre indsigelse mod indgåelse af overdragelsesaftalen foreslås det i *stk. 2*, at ved anvendelsen af det foreslåede *stk. 1* regnes flertallet blandt de fordringshavere, der efter konkurslovens § 13 d, *stk. 2-4*, har stemmeret om et rekonstruktionsforslag indeholdende bestemmelse om tvangsakkord.

Heri ligger for det første, at de fordringshavere, der vil være stemmeberettigede efter stemmereglerne vedrørende et rekonstruktionsforslag indeholdende bestemmelse om tvangsakkord, har indsigelsesret. Der er ikke tale om en egentlig afstemning, og en indsigelse skal således blot afgives til rekonstruktøren inden for fristen.

Der vil skulle foretages en vurdering efter stemmeberettigede beløb og ikke efter antallet af fordringshavere. Fordringer, der tilhører skyldnerens nærstående, giver ikke stemmeret, jf. konkurslovens § 13 d, *stk. 3*.

Det er rekonstruktøren, der vurderer, hvor store beløb der samlet set tages i betragtning, hvem der har indsigelsesret, og for hvilke beløb. På den baggrund vurderer rekonstruktøren, om der er gjort indsigelser af et flertal af fordringshaverne, og hermed om der er grundlag for at gennemføre virksomhedsoverdragelsen efter den lempelige procedure.

Rekonstruktøren står til ansvar for sin vurdering, og er den pågældende i tvivl om, hvorvidt der er gjort indsigelse fra et flertal af fordringshaverne, må virksomhedsoverdragelsen gennemføres efter den normale procedure med vedtagelse og stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag.

Rekonstruktøren må til brug for sin vurdering af, hvilke fordringshavere der har indsigelsesret, i vidt omfang handle ud fra oplysninger, der fremgår af skyldnerens regnskabsføring forud for rekonstruktionsbehandlingens indledning. Er eller forekommer bogføringen mangelfuld, vil det efter omstændighederne tale for, at rekonstruktøren bør undlade at anvende den lempelige procedure.

Selv om det ikke er et krav, vil det i praksis være naturligt, at rekonstruktøren er i kontakt med de største fordringshavere, og at rekonstruktøren på den baggrund ved, om der er grundlag for at gennemføre overdragelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at rekonstruktøren med henblik på virksomhedsoverdragelse i medfør af *stk. 1* skal sende en meddelelse til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandling, og til skifteretten. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere meddelelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 11 b, *stk. 1*. Meddelelsen skal imidlertid kun sendes, hvis rekonstruktøren påtænker at gennemføre en virksomhedsoverdragelse efter den foreslåede lempelige procedure. Der er som sådan ingen frist for afsendelse af meddelelsen, men det overordnede krav om, at overdragelsen skal gennemføres inden vedtagelse af rekonstruktionsplan, sætter i sig selv en grænse for, hvornår proceduren skal påbegyndes, herunder fordi fordringshaverne skal have en frist på fem hverdage til eventuelt at gøre indsigelse mod virksomhedsoverdragelsen.

Det forudsættes, at rekonstruktørens afsendelse af oplysningerne til fordringshaverne og andre berørte kan ske ved digital kommunikation.

Det foreslåede *stk. 4* har til formål at fastsætte, hvilke oplysninger fordringshaverne skal have med henblik på at danne sig et overblik over, om der skal gøres indsigelse mod overdragelsen.

Det foreslås i *1. pkt.*, at meddelelsen efter stk. 3 skal indeholde de oplysninger, der fremgår af konkurslovens § 13 b, stk. 1, nr. 1, og oplysning om, hvorvidt erhververen er skyldnerens nærstående.

Det indebærer oplysning om overdragelsessummen, om hvilke aktiver, passiver og aftaler der omfattes af overdragelsen, samt om erhververen.

Det foreslås i *2. pkt.*, at meddelelsen endvidere skal indeholde de oplysninger, der fremgår af konkurslovens § 11 b, stk. 2, 1. pkt., og 2. pkt., nr. 1 og 2, i det omfang disse oplysninger ikke allerede er udsendt i medfør af konkurslovens § 11 b (om den meddelelse, der skal udsendes senest en uge efter indledningen af en rekonstruktionsbehandling).

Dette omfatter skyldnerens seneste årsrapport eller efter omstændighederne uddrag heraf. Endvidere omfatter det oplysning om skyldnerens vigtigste aktiver og passiver og så vidt muligt en kreditorfortegnelse med angivelse af stillede sikkerheder. Herudover skal meddelelsen indeholde oplysning om skyldnerens regnskabsføring. Hvis de nævnte oplysninger allerede er udsendt i medfør af § 11 b, er det ikke et krav, at oplysningerne udsendes på ny sammen med meddelelsen efter den foreslåede bestemmelse, idet meddelelsen i givet fald blot kan henvise til den tidligere udsendelse. Hvis der siden udsendelsen efter § 11 b er sket ændringer, må der dog ske udsendelse af de nye oplysninger sammen med meddelelsen.

Det foreslås i *3. pkt.*, at meddelelsen skal indeholde oplysning om værdiansættelse af skyldnerens aktiver, i det omfang en sådan foreligger.

Det er således ikke altid, at værdien af skyldnerens aktiver kan oplyses på dette tidlige tidspunkt under rekonstruktionsbehandlingen, og i disse tilfælde må dette oplyses. Det er ikke desto mindre klart, at det vil være en fordel i forhold til at skabe opbakning til at indgå overdragelsesaftalen, hvis værdiansættelsen foreligger til brug for fordringshavernes vurdering. Fordringshaverne må således forventes at være mere tilbøjelige til at gøre indsigelse mod overdragelsen, hvis de mangler relevante oplysninger med henblik på at vurdere fordele og ulemper ved indgåelse af aftalen.

Endelig skal meddelelsen efter det foreslåede *4. pkt.* indeholde oplysning om, hvortil en fordringshaver skal rette henvendelse, hvis denne har indsigelser mod virksomhedsoverdragelsen, fristen for, hvornår en fordringshavers indsigelse mod overdragelsen skal være kommet frem til rekonstruktøren, samt en kort begrundelse for, hvorfor proceduren i medfør af stk. 1 anvendes.

Oplysning om fristen for indsigelse har til formål at sikre,

at fordringshaverne er opmærksomme herpå. Det er med forslaget til 4. pkt. forudsat, at rekonstruktøren skal angive en specifik dato, eksempelvis "22. april 2021", og ikke blot, at indsigelse skal være kommet frem inden fem hverdage.

Den korte begrundelse for, hvorfor proceduren i medfør af stk. 1 anvendes, skal angive, hvorfor anvendelse af "fast track"-proceduren skønnes hensigtsmæssigt for at bevare værdien af skyldnerens virksomhed, jf. herom ovenfor.

Det foreslås i *stk. 5*, at rekonstruktøren senest fem hverdage efter fristen for indsigelser i medfør af stk. 1 skal sende en meddelelse til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen, og til skifteretten, hvor der redegøres for, om virksomhedsoverdragelsen blev gennemført.

Meddelelsen skal sendes, uanset om virksomhedsoverdragelsen blev gennemført eller ej. Meddelelsen skal kort redegøre for, hvorfor virksomhedsoverdragelsen blev henholdsvis ikke blev gennemført.

Der skal herunder redegøres for, hvilket beløb rekonstruktøren lagde til grund der samlet set kunne gøres indsigelser for, og hvor stort beløb der blev gjort indsigelser for. Der skal ikke redegøres for, hvilke fordringshavere der gjorde indsigelse mod virksomhedsoverdragelsen.

Det foreslås endelig i *stk. 6*, at reglerne om tvungen debitor-skitte i konkurslovens § 14 c, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse ved gennemførelse af en virksomhedsoverdragelse efter den lempelige procedure.

Det betyder, at hvis der overdrages en gensidigt bebyrdende aftale, der er videreført efter konkurslovens § 12 o, overgår skyldnerens rettigheder og forpligtelser efter aftalen til erhververen af virksomheden, medmindre andet følger af retsforholdets beskaffenhed. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, gælder dette dog ikke medkontrahentens krav på vederlag for tiden inden rekonstruktionsbehandlingens indledning, idet dog medkontrahentens eventuelle krav på depositum skal opfyldes af erhververen. De beskrevne regler finder ikke anvendelse på arbejdsaftaler med ansatte i skyldnerens virksomhed. For sådanne aftaler gælder lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, jf. herved også lovforslagets § 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Det følger af konkurslovens § 15, stk. 1, at ud over i de tilfælde, der er nævnt i § 11 a, stk. 5, § 11 c, stk. 4, §

11 d, stk. 2, § 11 e, stk. 3, § 11 g, stk. 3, § 13, stk. 5, § 13 c, stk. 2, og 13 f, stk. 1 og 3, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis skyldneren ikke er insolvent, jf. § 17, stk. 2, og § 18, skyldneren ikke samarbejder loyalt eller bringer fordringshavernes ret i fare, skyldneren begærer det, eller rekonstruktionsbehandlingen er udsigtsløs.

Det foreslås, at ændre henvisningen til § 11 a, stk. 5, til en henvisning til § 11 a, stk. 6.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget om at indsætte et nyt stk. 4 i konkurslovens § 11 a, således at § 11 a, stk. 5, bliver stk. 6 (lovforslagets § 1, nr. 6).

Til nr. 19

Konkurslovens § 15, stk. 3, fastsætter, at skyldnerens bo straks tages under konkursbehandling, hvis rekonstruktionsbehandlingen ophører af andre grunde end stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller at skyldneren ikke er insolvent.

Det foreslås i at indsætte et nyt § 15, stk. 3, 2. pkt., hvorefter § 15, stk. 3, 1. pkt., om umiddelbar konkursbehandling ikke gælder, hvis rekonstruktionsbehandlingen ophører, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Forslaget indebærer, at den gældende retsvirkning af en fejlslagen rekonstruktion fremover kun vil indtræde i perioden efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen.

Årsagen til rekonstruktionsbehandlings ophør er uden betydning for den foreslåede undtagelse til § 15, stk. 3, 1. pkt. Det er således uden betydning, om rekonstruktionsbehandlingen eksempelvis ophører som følge af, at rekonstruktionsplanen ikke vedtages af fordringshaverne, jf. konkurslovens § 11 e, stk. 3, eller om ophøret følger af, at rekonstruktionsbehandlingen vurderes at være udsigtsløs, så længe ophøret sker inden rekonstruktionsplanens vedtagelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Det fremgår af konkurslovens § 15, stk. 4, 1. pkt., at når skyldnerens bo tages under konkursbehandling i medfør af stk. 3, skal rekonstruktøren og tillidsmanden sende en kort redegørelse til skifteretten om de forhold, der er nævnt i konkurslovens § 13 b, stk. 1, nr. 3, litra c-e, hvis rekonstruktøren og tillidsmanden er i besiddelse af oplysninger herom.

Det foreslås i at ændre henvisningen til ”tillidsmanden” til en henvisning til ”en eventuel tillidsmand”.

Forslaget indebærer, at når skyldnerens bo tages under konkursbehandling i medfør af § 15, stk. 3, skal tillidsmanden fremover kun sende den nævnte redegørelse til skifteretten om de forhold, der er nævnt i § 13 b, stk. 1, nr. 3, litra c-e, hvis en tillidsmand er beskikket.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at beskikkelse af en tillidsmand ikke længere skal være obligatorisk, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 6.

Til nr. 21

Det fremgår af konkurslovens § 15, stk. 1, nr. 1, at ud over i de tilfælde, der er nævnt i § 11 a, stk. 5, § 11 c, stk. 4, § 11 d, stk. 2, § 11 e, stk. 3, § 11 g, stk. 3, § 13 stk. 5, § 13 c, stk. 2, og 13 f, stk. 1 og 3, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis skyldneren ikke er insolvent, jf. konkurslovens § 17, stk. 2, og § 18.

Det fremgår af konkurslovens § 24, 2. pkt., at en begæring om rekonstruktionsbehandling behandles før en begæring om konkurs.

Det foreslås i en ny bestemmelse i konkurslovens § 15, stk. 5, at skifteretten skal afvise en begæring om rekonstruktionsbehandling, der indgives tidligere end en måned efter en forudgående rekonstruktionsbehandlings ophør, hvis den forudgående rekonstruktionsbehandling er ophørt, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 15, stk. 3, 2. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 19), hvorefter konkurslovens § 15, stk. 3, 1. pkt., om automatisk konkursbehandling ikke skal finde anvendelse i de tilfælde, hvor rekonstruktionen ophører, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Med forslaget til § 15, stk. 5, sikres det, at skyldneren ikke med hjemmel i konkurslovens § 24, 2. pkt., kan afværge en konkursbehandling, hvis en rekonstruktionsbehandling for nylig er ophørt, uden at der blev vedtaget en rekonstruktionsplan. Kreditorerne vil dermed i overensstemmelse med forudsætningerne for forslaget til § 15, stk. 3, 2. pkt., kunne få skyldnerens bo taget under konkursbehandling, selv om der efterfølgende indgives begæring om rekonstruktion.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Det fremgår af konkurslovens § 15 b, stk. 1, at skifteret-

ten bekendtgør rekonstruktionsbehandlingsens ophør i Statstidende, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere rekonstruktionsbehandlingsens ophør i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det foreslås i en ny bestemmelse i konkurslovens § 15 b, stk. 2, at rekonstruktøren skal sende en meddelelse om rekonstruktionsbehandlingsens ophør til samtlige kendte fordringshavere og andre, der blev berørt af rekonstruktionsbehandlingen, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at reglen om konkurs som automatisk retsvirkning af en fejlslagen rekonstruktion foreslås begrænset til tiden efter rekonstruktionsplanens vedtagelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 (forslag til konkurslovens § 15, stk. 3, 2. pkt.).

Forslaget til § 15 b, stk. 2, er begrundet i hensynet til kreditorernes retssikkerhed, der tilsiger, at muligheden for skyldneren for at bringe en rekonstruktionsbehandling til ophør uden automatisk konkurs suppleres af regler om kreditorernes orientering om rekonstruktionsbehandlingsens ophør. Kreditorernes kendskab til rekonstruktionsbehandlingsens ophør er afgørende for kreditorernes mulighed for, hvis de ønsker det, at indgive en konkursbegæring, som bevarer den oprindelige fristdag, der blev etableret ved rekonstruktionsbegæringens indgivelse, jf. konkurslovens § 1, stk. 2, 2. pkt. (som ikke foreslås ændret).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Konkurslovens § 18 opregner særlige omstændigheder, der kan vække formodning om insolvens, og som i almindelighed vil gøre videre undersøgelse af skyldnerens insolvens overflødig.

Det foreslås at ændre § 18, nr. 2, således at en rekonstruktionsbehandling inden for de seneste tre uger tilføjes til denne opregning af særlige omstændigheder, der kan vække formodning om insolvens.

Forslaget indebærer, at skifteretten som udgangspunkt ikke vil skulle forlange yderligere oplysninger med hensyn til skyldnerens insolvens, hvis en fordringshaver inden tre uger efter rekonstruktionsbehandlingsens ophør indgiver konkursbegæring mod skyldneren.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at reg-

len om konkurs som automatisk retsvirkning af en fejlslagen rekonstruktion foreslås begrænset til tiden efter rekonstruktionsplanens vedtagelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 (forslag til konkurslovens § 15, stk. 3, 2. pkt.).

Forslaget skal også ses i sammenhæng med, at en fordringshaver, der efter en fejlslagen rekonstruktion ønsker at begære en skyldner konkurs, efter konkurslovens § 1, stk. 2, 2. pkt. (som ikke foreslås ændret), kan bevare den fristdag, der blev etableret ved rekonstruktionsbegæringens modtagelse i skifteretten, hvis konkursbegæringen indgives inden for tre uger fra rekonstruktionsbehandlingsens ophør.

Til nr. 24

Afsigelse af konkursdekret er betinget af, at den, der har begæret konkursen, stiller sikkerhed for omkostninger ved boets behandling, jf. konkurslovens § 27, stk. 1. Det følger af konkurslovens § 27, stk. 2, at sikkerhed efter stk. 1, ikke skal stilles, hvis der er stillet sikkerhed efter § 11 a, stk. 7, hvorefter indledning af rekonstruktionsbehandling er betinget af, at der stilles sikkerhed.

Det foreslås at ophæve konkurslovens § 27, stk. 2.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at reglen om sikkerhedsstillelse i konkurslovens § 11 a, stk. 7, foreslås ophævet (lovforslagets § 1, nr. 8).

Til nr. 25

Konkurslovens § 27, stk. 4, 1. og 2. pkt., fastsætter, at der på fristdagen tinglyst virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, i skyldnerens ejendom, skal virksomhedspanthaveren straks efter afsigelsen af konkursdekretet stille 50.000 kr. i sikkerhed for omkostningerne ved boets behandling. Sikkerhedsstillelsen er subsidiær i forhold til sikkerhedsstillelse efter stk. 1 og § 11 a, stk. 7.

Det foreslås, at henvisningen til § 11 a, stk. 7, udgår.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at reglen om sikkerhedsstillelse i konkurslovens § 11 a, stk. 7, foreslås ophævet (lovforslagets § 1, nr. 8).

Til nr. 26

Konkurslovens § 27, stk. 5, fastsætter, at hvis der ikke er tinglyst virksomhedspant på fristdagen, påhviler forpligtelserne efter stk. 4 den eller de panthavere, der har aflyst et virksomhedspant senere end to år før fristdagen, medmindre aflysningen under hensyn til omstændighederne fremtræde som ordinær.

Det foreslås at ændre henvisningen til stk. 4 til en henvisning til stk. 3.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at det foreslås at ophæve § 27, stk. 2, hvorefter § 27, stk. 4, bliver § 27, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 24).

Til nr. 27

Retsvirkningen af, at der gennemføres en virksomhedsoverdragelse på grundlag af den foreslåede § 13 g om en ”fast track”-procedure for virksomhedsoverdragelse (lovforslagets § 1, nr. 17), er efter gældende ret, at overdragelsen kun kan omstødes, hvis rekonstruktøren åbenbart overskred sine beføjelser, jf. konkurslovens § 72, stk. 3.

Rekonstruktørens overskridelse af sine beføjelser kan f.eks. bestå i, at overdragelsen foretages til en overdragelsessum, som rekonstruktøren vidste var lavere, end hvad der kunne opnås ved salg af virksomheden eller dennes aktiver til anden side, at overdragelsen foretages på trods af protester fra flertallet af fordringshavere, eller at den foretages efter den lempelige procedure, uden at rekonstruktøren har foretaget et skøn over, om det er hensigtsmæssigt for at bevare værdien af skyldnerens virksomhed. Hvis erhververen vidste eller burde vide, at rekonstruktøren ikke burde have samtykket til overdragelsen, kan erhververen heller ikke påberåbe sig samtykket og er dermed ikke beskyttet mod omstødelse efter § 72, stk. 3.

Det foreslås herudover i et nyt § 72, stk. 3, 2. pkt., at rekonstruktørens samtykke efter konkurslovens § 13 g ikke udelukker omstødelse over for andre end erhververen af virksomheden.

Forslaget indebærer, at når en virksomhedsoverdragelse er gennemført efter den foreslåede ”fast track”-procedure i konkurslovens § 13 g, vil omstødelse, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, kunne ske over for andre end erhververen, uanset at rekonstruktøren ikke åbenbart overskred sine beføjelser ved at samtykke i virksomhedsoverdragelsen.

Omstødelse vil kan således eksempelvis i givet fald kunne ske i forhold til enkelte fordringshavere efter bestemmelserne i §§ 64-80. Er en fordringshaver f.eks. blevet begunstiget utilbørligt ved virksomhedsoverdragelsen, fordi erhververen har overtaget gæld til fordringshaveren i strid med konkursordenen, vil denne begunstigeelse kunne omstødes i forhold til den pågældende fordringshaver, hvis dette følger af bestemmelserne i konkurslovens §§ 64-80.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Konkurslovens § 95, stk. 3, fastsætter, at justitsministeren kan fastsætte regler om de betingelser, der skal være opfyldt, for at en uforrentet opsparingsordning (frit valg-ordning) er omfattet af stk. 1, nr. 1, og om, hvilke krav der kan være omfattet af en sådan ordning, herunder om dokumentation for disse forhold.

Det fremgår af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., at krav ifølge en uforrentet opsparingsordning (frit valg-ordning), jf. stk. 3, der kræves udbetalt i samme tidsrum, eller som, uanset at kravet er optjent før konkursdekretets afsigelse, først kræves udbetalt efter dette tidsrum, omfattes af § 95, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., om krav på løn, der er omfattet af konkursprivilegium.

Det foreslås i § 95, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., at ændre henvisningen til stk. 3 til en henvisning til stk. 4.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at der foreslås indsat et nyt § 95, stk. 3, hvorefter det hidtidige § 95, stk. 3, bliver § 95, stk. 4 (lovforslagets § 1, nr. 29).

Til nr. 29

Det foreslås i en ny bestemmelse i konkurslovens § 95, stk. 3, at fortrinsstillingen for løn mv. efter stk. 1 og 2 omfatter skatteforvaltningens krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag (AM-bidrag) heraf.

Den foreslåede bestemmelse har til formål udtrykkeligt at fastslå den gældende retstilstand, hvorefter skatteforvaltningens krav på A-skat og AM-bidrag af løn, som er betalt af Lønmodtagernes Garantifond efter indledning af konkursbehandling, eller som betales af konkursboet, ligesom lønkravet (eller Lønmodtagernes Garantifonds regreskrav) er omfattet af konkurslovens § 95.

Bestemmelsen finder endvidere anvendelse i forhold til skatteforvaltningens krav vedrørende lønkrav, der udbetales af Lønmodtagernes Garantifond ved indledning af rekonstruktionsbehandling. Når Lønmodtagernes Garantifond anmelder sit regreskrav i konkursboet, oplyser Lønmodtagernes Garantifond således bruttokravet, idet skattedelen også vil være omfattet af § 95.

Den foreslåede bestemmelse indebærer i det hele taget, at et lønkrav, der kan anmeldes i konkursboet som omfattet af § 95, trækker skattedelen heraf med op i privilegiet. Bruttolønnen skal således anmeldes i boet, som betaler både nettolønnen og skattekravet fuldt ud, medmindre der kun er dividende til delvis dækning. Anmeldes et bruttokrav på 100.000 kr., hvoraf skattedelen udgør 40.000 kr., og er der 50 pct. dividende til § 95-krav, udlodder konkursboet

således 30.000 kr. til den ansatte eller Lønmodtagernes Garantifond og 20.000 kr. til skatteforvaltningen.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at A-skat og AM-bidrag af lønkrav, der er omfattet af § 93 eller § 94, ligeledes omfattes af de pågældende bestemmelser. Bestemmelsen ændrer endvidere ikke på, at skatteforvaltningens krav på A-skat og AM-bidrag kun er omfattet af § 95, i det omfang der anmeldes nettolønkrav, der omfattes af § 95. Undlader Lønmodtagernes Garantifond således at anmelde et regreskrav i den tro, at der ikke er dividende til § 95-krav, omfattes skattedelen af de af Lønmodtagernes Garantifond udbetalte krav dermed ikke af § 95. Det samme gør sig gældende i forhold til skattedelen af lønkrav, hvor nettodelen er betalt til den ansatte af arbejdsgiveren inden indledning af rekonstruktions- eller konkursbehandling. Skatteforvaltningens krav vil i disse tilfælde ligesom efter gældende ret være omfattet af konkurslovens § 97.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30

Det følger af konkurslovens § 238, stk. 5, at en person, der beskikkes som tillidsmand i medfør af § 11 a, stk. 1, må ikke have været revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i to år forud for rekonstruktionsbehandlingens indledning og må ikke virke som revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i en periode på to år efter at have afsluttet hvervet som tillidsmand.

Det foreslås i § 238, stk. 5, at ændre henvisningen til § 11 a, stk. 1, til henvisninger til § 11 a, stk. 4, og § 11 e, stk. 6.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget om, at beskikkelse af en tillidsmand ikke længere skal være obligatorisk, og at regler om skifterettens beskikkelse af en tillidsmand for skyldneren i den forbindelse foreslås placeret i nye bestemmelser i konkurslovens § 11 a, stk. 4, og § 11 e, stk. 6, i stedet for i konkurslovens § 11 a, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 4, 6 og 13).

Til § 2

Til nr. 1

Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 1 fastsætter, i hvilke tilfælde Lønmodtagernes Garantifond dækker lønmodtagernes krav på løn.

Det fremgår af § 1, stk. 4, at Lønmodtagernes Garantifond sikrer lønmodtagernes krav på løn mv. under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.

Lønmodtagernes Garantifond har efter gældende ret kun mulighed for under rekonstruktionsbehandling at yde lån til dækning af lønkrav mv., der forfalder efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, og denne låneadgang anvendes i praksis kun i forhold til ansatte, der fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren under rekonstruktionsbehandling. Ansatte, der ikke beskæftiges af en arbejdsgiver under rekonstruktionsbehandling, har således i praksis ikke mulighed for udbetaling fra Lønmodtagernes Garantifond, før arbejdsgiverens eventuelle konkurs indtræder.

Det foreslås, at lov om Lønmodtagernes Garantifond § 1, stk. 1, nr. 4, ændres, således at indledning af rekonstruktionsbehandling gøres til udbetalingsgrund hos Lønmodtagernes Garantifond.

Forslaget betyder, at Lønmodtagernes Garantifond fremover skal foretage udbetalinger af lønrestancer mv. allerede i forbindelse med indledning af arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling. Den nærmere forpligtelse hertil er reguleret i forslaget til lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2 a (jf. lovforslagets § 2, nr. 3).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 4, fastsætter, at garantien i tilfælde af en rekonstruktionsbehandling, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter krav på løn m.v., der forfalder under rekonstruktionsbehandling, og at garantien omfatter krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3, samt at fonden kan nægte nærtstående udbetaling svarende til konkurslovens § 95, stk. 2. Den nævnte bestemmelse fastsætter endvidere, at fonden ikke betaler feriegodtgørelse af sine udbetalinger, og at fonden udbetaler løn under ferie, hvis lønmodtageren afholder ferie under rekonstruktionsbehandling. Bestemmelsen fastsætter dernæst, at fonden alene udbetaler feriegodtgørelse, når lønmodtageren holder ferie med feriegodtgørelse, hvis der ikke er indbetalt det nødvendige beløb til Feriekonto. Bestemmelsen fastsætter endelig, at udbetaling fra fonden kan ske, hvis rekonstruktøren giver samtykke hertil, jf. konkurslovens § 12, stk. 1.

Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 5, fastsætter, at fonden kan dække krav i samme omfang som nævnt i § 2, stk. 1-3, i situationer som nævnt i lovens § 1, stk. 2, og hvor virksomheden er ophørt.

Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 6, fastsætter, at fonden kan dække krav i samme omfang som nævnt i § 2, stk. 1 og 4, i situationer som nævnt i lovens § 1, stk. 2, og hvor virksomheden ikke er ophørt.

Det foreslås at ophæve § 2, stk. 4-6.

Bestemmelsen i § 2, stk. 4, foreslås erstattet af en lignende bestemmelse i § 2 a, stk. 1 (lovforslagets § 2, nr. 3), der tager højde for, at indledning af rekonstruktionsbehandling foreslås at være udbetalingsgrund hos fonden.

Bestemmelserne i § 2, stk. 5 og 6, foreslås erstattet af den foreslåede § 2 b (lovforslagets § 2, nr. 3).

Til nr. 3

Den foreslåede § 2 a omhandler Lønmodtagernes Garantifonds udbetalinger under en arbejdsgivers rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås i § 2 a, stk. 1, 1. pkt., at i tilfælde af rekonstruktionsbehandling, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter garantien krav fra lønmodtagerne, der før eller under rekonstruktionsbehandlingen er opsagt og fritstillet.

Bestemmelsen skal sammenholdes med forslaget til § 1, stk. 1, nr. 4 (lovforslagets § 2, nr. 1), hvorefter rekonstruktionsbehandling er udbetalingsgrund fra fonden. Fondens skal således i tilfælde af en arbejdsgivers rekonstruktionsbehandling udbetale krav på løn mv. Dette gælder også, når kravet forfalder efter rekonstruktionsbehandlingen indledning.

Dette indebærer for det første, at Lønmodtagernes Garantifond efter rekonstruktionsbehandlingen indledning skal udbetale alle krav, herunder krav vedrørende opsigelsesperioden, til ansatte, der ikke beskæftiges af arbejdsgiveren under rekonstruktionsbehandlingen.

Det indebærer endvidere, at Lønmodtagernes Garantifond ikke skal udbetale krav ved rekonstruktionsbehandlingen indledning til ansatte, som fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren. Lønkrav i relation til fortsat beskæftigede ansatte afholdes af arbejdsgiveren selv, jf. dog forslaget til § 2 a, stk. 3 og 4, hvorefter disse krav kan betales af Lønmodtagernes Garantifond som led i Lønmodtagernes Garantifonds låneordning.

Hvorvidt Lønmodtagernes Garantifond dækker lønkrav ved indledning af rekonstruktionsbehandling, afhænger således af, om de ansatte fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren under rekonstruktionsbehandlingen. Hermed menes, om de ansatte fortsat udfører arbejde for arbejdsgiveren under rekonstruktionsbehandlingen, uanset om arbejdsaftalerne videreføres efter konkurslovens § 12 o, eller om der er tale om faktisk udført arbejde i en situation, hvor arbejdsgiveren hverken udtrykkeligt eller stiltiende har videreført arbejdsaftalen.

Udbetaling af krav kan således først foretages, når det står klart, at arbejdsgiveren ikke vil beskæftige den enkelte ansatte under rekonstruktionsbehandlingen.

En ansat, som har været beskæftiget af arbejdsgiveren under rekonstruktionsbehandlingen, omfattes af Lønmodtagernes Garantifonds dækning fra det tidspunkt, hvor den ansatte ikke længere beskæftiges af arbejdsgiveren. Lønmodtagernes Garantifonds dækning omfatter i dette tilfælde både disse ansattes § 94- og § 95-krav.

Rekonstruktøren er i medfør af den foreslåede udvidelse af lov om Lønmodtagernes Garantifond § 5 (lovforslagets § 2, nr. 6) forpligtet til på anmodning at give Lønmodtagernes Garantifond oplysninger til brug for Lønmodtagernes Garantifonds prøvelse af krav, herunder også for så vidt angår ansatte, der ikke beskæftiges under rekonstruktionsbehandlingen. Forpligtelsen gælder dog kun, i det omfang der er udsigt til dividende til det krav, som anmodningen vedrører. En eventuel udgift for skyldneren i den forbindelse afholdes ikke af Lønmodtagernes Garantifond.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at garantien omfatter krav fra overdragne lønmodtagere, der vedrører tiden inden rekonstruktionsbehandlingen indledning, hvis arbejdsgiverens virksomhed eller en del heraf overdrages.

Dette gælder således, uanset om krav fra de overdragne ansatte vedrørende tiden inden rekonstruktionsbehandlingen indledning måtte forfalde efter rekonstruktionsbehandlingen indledning.

Bestemmelsen finder anvendelse, hvis overdragelsen er omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven. Bestemmelsen har sammenhæng med den foreslåede ændring af virksomhedsoverdragelsesloven, der indebærer, at erhververen kun indtræder i ansattes krav mod arbejdsgiveren for så vidt angår tiden efter rekonstruktionsbehandlingen indledning (jf. lovforslagets § 3).

Den foreslåede bestemmelse modsvarer således den foreslåede bestemmelse i virksomhedsoverdragelsesloven, således at Lønmodtagernes Garantifond dækker ansattes krav frem til indledning af rekonstruktionsbehandling.

Dette indebærer, at Lønmodtagernes Garantifond for så vidt angår virksomhedsoverdragede ansatte udbetaler den del af deres krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af § 95, for den ved rekonstruktionsbehandlingen indledning igangværende lønperiode samt eventuel feriegodtgørelse af løn for tiden forud for rekonstruktionsbehandlingen.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at § 2, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 1, 1. pkt., fastsætter, at garantien omfatter krav på løn og andet vederlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet samt feriegodtgørelse. Lovens § 2, stk. 1, 2. pkt., fastsætter, at garantien ikke omfatter den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat eller i forbindelse med lønindeholdelse efter kildeskattelovens § 73.

Med den foreslåede henvisning til § 2, stk. 1, fastsættes det, at udbetaling til opsagte og fritstillede lønmodtagere under rekonstruktionsbehandlingen, omfatter krav på løn og andet vederlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet samt feriegodtgørelse. Endvidere fastsættes det med den foreslåede henvisning, at udbetaling til opsagte og fritstillede lønmodtagere under rekonstruktionsbehandlingen ikke omfatter den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat eller i forbindelse med lønindeholdelse efter kildeskattelovens § 73.

Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 2, fastsætter, at garantien ved konkurs mv. forudsætter, at kravene er eller i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 63, stk. 2, 1. pkt., eller § 95, stk. 1, nr. 1-5, jf. stk. 2. Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 2, fastsætter endvidere, at garantien i disse tilfælde tillige omfatter tilsvarende krav, der kan støttes på konkurslovens § 94, nr. 2, hvis den skifteret, der behandler konkursboet eller dødsboet, attesterer, at boet ikke for tiden er i stand til at opfylde kravene.

Med den foreslåede henvisning til § 2, stk. 2, fastsættes det, at garantien også under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling forudsætter, at kravene i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 63, stk. 2, 1. pkt., eller § 95, stk. 1, nr. 1-5, jf. stk. 2. Det indebærer bl.a., at Lønmodtagernes Garantifond kan nægte udbetaling til skyldnerens nærstående under de forudsætninger, der er angivet i konkurslovens § 95, stk. 2. Med den foreslåede henvisning fastsættes det endvidere, at garantien i tilfælde af rekonstruktion tillige omfatter tilsvarende krav, der kan støttes på konkurslovens § 94, nr. 2, hvis den skifteret, der behandler konkursboet eller dødsboet, attesterer, at boet ikke for tiden er i stand til at opfylde kravene. Er skyldneren fortsat under rekonstruktionsbehandling, afgives erklæringen af den skifteret, der behandler rekonstruktionsbehandlingen, idet skifteretten herved i almindelighed må henholde til sig rekonstruktørens vurdering.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Lønmodtagernes Garantifond med rekonstruktørens samtykke via arbejdsgiveren kan udbetale op til 3 måneders løn mv., der forfalder under en rekonstruktionsbehandling, til lønmodtagere, der fortsat er beskæftiget af arbejdsgiveren. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende låneordning til arbejdsgivere under

rekonstruktionsbehandling, jf. de gældende bestemmelser i § 1, stk. 1, nr. 4, og § 2, stk. 4, i lov om Lønmodtagernes Garantifond. Lønmodtagernes Garantifond kan ikke udbetale løn uden at have fået rekonstruktørens accept heraf. Dette skyldes, at fondens udbetaling af løn reelt er at sidestille med almindelig optagelse af lån til virksomheden, der kun kan gennemføres med rekonstruktørens samtykke, jf. konkurslovens § 12, stk. 1. Fondens udbetaling omfatter alene nettolønnen, og virksomheden skal selv finansiere indbetaling af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for lønmodtageren til skatteforvaltningen.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at fonden endvidere som noget nyt med rekonstruktørens samtykke via arbejdsgiveren kan udbetale op til 1 måneds løn mv., der forfalder før rekonstruktionsbehandlings indledning, til lønmodtagere, der fortsat er beskæftiget hos arbejdsgiveren.

Forslaget indebærer, at den eksisterende låneordning til arbejdsgivere under rekonstruktionsbehandlingen udvides til også at gælde krav på op til 1 måneds løn, der forfalder før rekonstruktionsbehandlingen, for lønmodtagere, der fortsat er beskæftiget af arbejdsgiveren.

Formålet med forslaget er at lette den likviditetsmæssige belastning af den rekonstruktionsramte arbejdsgiver med hensyn til restancer, der forfalder før rekonstruktionsbehandlings indledning, til ansatte, hvis ansættelsesforhold oprettholdes under rekonstruktionen.

Det foreslås, at låneordningerne i 1. og 2. pkt. alene omfatter lønmodtagere, der fortsat er beskæftiget af arbejdsgiveren. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til i *stk. 1, 1. pkt.*, hvorefter garantien i tilfælde af rekonstruktionsbehandling, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter krav fra lønmodtagere, der før eller under rekonstruktionsbehandlingen er opsagt og fritstillet.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at § 2, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Lovens § 2, stk. 1, 1. pkt., fastsætter, at garantien omfatter krav på løn og andet vederlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet samt feriegodtgørelse. Lovens § 2, stk. 1, 2. pkt., fastsætter, at garantien ikke omfatter den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat eller i forbindelse med lønindeholdelse efter kildeskattelovens § 73.

Forslaget indebærer, at låneordningen til arbejdsgivere under rekonstruktionsbehandling efter 1. og 2. pkt. omfatter krav på løn og andet vederlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, godtgørelse i forbindelse med opsigelse

se eller afbrydelse af arbejdsforholdet samt feriegodtgørelse. Forslaget indebærer endvidere, at låneordningerne til arbejdsgivere under rekonstruktionsbehandlingen efter 1. og 2. pkt. ikke omfatter den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat eller i forbindelse med lønindeholdelse efter kildeskattelovens § 73.

Det fastsættes endvidere i *stk. 2, 4. pkt.*, at krav mod arbejdsgiveren vedrørende udbetaling af løn mv. efter 2. pkt. uanset rekonstruktørens samtykke til udbetalingen ikke omfattes af konkurslovens § 94. Forslaget er begrundet i, at krav mod arbejdsgiveren vedrørende udbetaling af løn, som forfaldt inden rekonstruktionsbehandlingen indledning, uanset rekonstruktørens samtykke ikke bør være stillet bedre i konkursordenen end kravet ville være, hvis fonden havde foretaget udbetaling direkte til de ansatte uden rekonstruktørens samtykke. Sådanne krav vil således typisk være omfattet af konkurslovens § 95.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at reglerne i stk. 2 alene omfatter krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3, jf. stk. 2.

Forslaget indebærer, at der i medfør af låneordningerne i stk. 2 kun kan ydes lån til dækning af krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3, jf. stk. 2.

Dette er i overensstemmelse med gældende ret for så vidt angår den eksisterende låneordning, jf. lovens § 2, stk. 4, 2. og 3. pkt.

Forslaget indebærer, at der skal være tale om krav på løn og andet vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste, som er forfaldt 6 måneder før fristdagen, jf. den foreslåede henvisning til § 95, stk. 1, nr. 1, for at låneordningerne kan anvendes.

Forslaget indebærer endvidere, at Lønmodtagernes Garantifond kan nægte at yde lån efter reglerne i stk. 2 til dækning af restancer til skyldnerens nærstående, hvis dette under hensyn til løn- og arbejdsvilkår, til ydelse af henstand samt til eventuel økonomiske interesse i virksomhedens drift ikke findes rimeligt begrundet, jf. den foreslåede henvisning til § 95, stk. 2.

Dette indebærer, at Lønmodtagernes Garantifond i situationer, hvor fonden har behov for supplerende oplysninger for at kunne vurdere, om en nærstående er omfattet af konkurslovens § 95, stk. 2, må udbetale lånet forlods for så vidt angår de øvrige medarbejdere i skyldnerens virksomhed, hvis ansættelsesforhold opretholdes under rekonstruktionsbehandlingen. Lønmodtagernes Garantifond kan ikke tilbageholde hele lånet til arbejdsgiveren, fordi fonden har brug

for tid til at vurdere, om enkelte nærstående er omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3, jf. stk. 2.

Ligeledes vil Lønmodtagernes Garantifond kunne nægte krav fra virksomhedens øverste ledelse, jf. konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1, hvis den pågældende i kraft af sin stilling ikke kan anses for at være lønmodtager, således som dette begreb sædvanligvis forstås i dansk ret.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at fonden ikke betaler feriegodtgørelse af udbetalinger efter stk. 2. Det foreslås endvidere i *stk. 3, 3. pkt.*, at fonden kan udbetale løn under ferie, hvis lønmodtageren afholder ferie i den lønperiode, som udbetalingen vedrører. Det foreslås endelig i *stk. 3, 4. pkt.*, at hvis lønmodtageren holder ferie med feriegodtgørelse i den lønperiode, som udbetalingen vedrører, udbetaler fonden alene feriegodtgørelse, hvis der ikke er indbetalt det nødvendige beløb til FerieKonto eller en privat feriekasse.

Forslagene til *stk. 3, 2.-4. pkt.*, vedrørende løn under ferie og feriegodtgørelse af udbetalinger mv. er en videreførelse af gældende ret vedrørende den eksisterende lånordning for arbejdsgivere under rekonstruktionsbehandling, jf. de gældende § 2, stk. 4, 4.-6. pkt., i lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Forslaget indebærer ud over en videreførelse af gældende ret også en overførsel af de eksisterende regler om feriegodtgørelse mv. på udbetalinger i medfør af den foreslåede låneordning med hensyn til restancer, der forfaldt før rekonstruktionsbehandlingen, jf. forslaget til § 2 a, stk. 2, 2. pkt.

Med hensyn til feriepenge skal Lønmodtagernes Garantifond kun betale beløb, som lønmodtageren har krav på at få udbetalt under de pågældende lønperioder. Det betyder på den ene side, at fonden ikke under rekonstruktionsbehandlingen indbetaler beløb til Feriekonto, som først kommer til udbetaling til lønmodtageren på et senere tidspunkt. På den anden side betaler fonden beløb, som lønmodtageren har optjent til at holde ferie for. Det vil først og fremmest sige løn under ferie til de lønmodtagere, der holder ferie med løn. Fondens kan kun foretage udbetaling, der svarer til feriens længde, i det omfang feriens længde og beløbet kan ligge inden for begrænsningerne i det foreslåede stk. 2 og i lovens § 3 stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 5. Hvad feriegodtgørelse angår, er situationen den, at lønmodtagerne normalt får deres feriegodtgørelse fra Feriekonto eller en feriegarantiordning. Skulle dette ikke være tilfældet, vil fonden betale under forudsætning af, at betalingsforpligtelsen påhviler den arbejdsgiver, som er under rekonstruktionsbehandling. Mange lønmodtagere med feriegodtgørelse vil være omfattet af en feriegarantiordning, der sikrer udbetaling af feriegodtgørelse ved feriens afholdelse. Hvis arbejdsgiveren under rekonstruktionsbehandling ikke har midler til at udrede feriegodtgørelsen, vil lønmod-

tagerens organisation i kraft af den stillede garanti i denne situation udrede beløbet. Der er derfor i almindelighed ikke grund til, at fonden træder til.

Forslaget til § 2 a indebærer samlet set, at lønmodtagere, der opsiges og fritstilles før eller under rekonstruktionsbehandlingen, som noget nyt kan få dækning fra Lønmodtagernes Garantifond, jf. det foreslåede stk. 1, mens lønmodtagere, der fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren, fortsat vil skulle søge lønrestancer dækket hos arbejdsgiveren, som med rekonstruktørens samtykke vil kunne benytte låneordningen for arbejdsgivere under rekonstruktionsbehandling, jf. det foreslåede stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede § 2 b er en videreførelse af bestemmelserne i de gældende § 2, stk. 5 og 6 i lov om Lønmodtagernes Garantifond med de tilpasninger, som følger af forslaget om, at indledning af rekonstruktionsbehandling skal være udbetalingsgrund hos Lønmodtagernes Garantifond (lovforslagets § 2, nr. 1).

Det foreslås i *stk. 1*, at i situationer som nævnt i § 1, stk. 2 (arbejdsgivere fra andre EU- eller EØS-medlemsstater), og hvor virksomheden er ophørt, kan fonden dække krav på samme måde som krav omfattet af § 2.

Det betyder, at Lønmodtagernes Garantifond i en grænseoverskridende sag, der er omfattet af § 1, stk. 2, dækker i samme omfang, som når en dansk arbejdsgivers virksomhed er ophørt, jf. lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 1-3 (der ikke foreslås ændret), og § 3, stk. 1 (som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 4), for så vidt angår situationer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-3.

Bestemmelsen i stk. 1 har til formål at sikre, at udenlandske virksomheder, der er ophørt, i situationer som nævnt i § 1, stk. 2, i alle tilfælde dækkes ligesom danske virksomheder, der ikke er under rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås i *stk. 2*, at i situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden ikke er ophørt, kan fonden dække krav på samme måde som krav omfattet af § 2 a.

Det betyder, at Lønmodtagernes Garantifond i en grænseoverskridende sag, der er omfattet af § 1, stk. 2, dækker i samme omfang, som når en dansk arbejdsgiver er under rekonstruktionsbehandling, jf. lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2 a (som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 3), og § 3, stk. 1 og 2 (som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 4 og 5), for så vidt angår situationer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4.

Bestemmelsen i stk. 2 har til formål at sikre, at udenlandske virksomheder, der ikke er ophørt, i situationer som nævnt i § 1, stk. 2, i alle tilfælde dækkes ligesom danske virksomheder, der er under rekonstruktionsbehandling.

Til nr. 4

Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 3, stk. 1, 1. pkt., fastsætter, at fonden i situationer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-3, i det enkelte tilfælde i alt højst kan udbetale 110.000 kr. til hver lønmodtager for krav nævnt i konkurslovens § 94, nr. 2, og § 95, stk. 1, nr. 1-3 og 5.

Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 3, stk. 1, 2. pkt., fastsætter, at krav ifølge en uforrentet opsparingsordning (frit valg-ordning), jf. konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., dog ikke er omfattet af den grænse, der gælder for fondens udbetalinger efter 1. pkt.

Lovens § 3, stk. 3, bemyndiger beskæftigelsesministeren til at ændre beløbet i stk. 1 under hensyn til lønudviklingen, og med hjemmel heri har beskæftigelsesministeren ved bekendtgørelse nr. 653 af 30. juni 2009 fastsat, at Lønmodtagernes Garantifond i situationer, som er omfattet af lovens § 3, stk. 1, i det enkelte tilfælde i alt højst kan udbetale 160.000 kr. til hver lønmodtager.

Det foreslås i § 3, *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre henvisningen til lovens § 1, stk. 1, nr. 1-3, til en henvisning til § 1, stk. 1, nr. 1-4, og at ændre beløbet 110.000 kr. til 160.000 kr.

Forslaget indebærer, at udbetaling fra Lønmodtagernes Garantifond til opsagte og fritstillede medarbejdere i anledning af arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling, jf. lov om Lønmodtagernes Garantifond § 1, stk. 1, nr. 4, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 1, bliver omfattet af den gældende beløbsgrænse for udbetalinger fra Lønmodtagernes Garantifond på 160.000 kr. til hver lønmodtager, jf. lov om Lønmodtagernes Garantifond § 3, stk. 1.

Forslaget indebærer samtidig, at den aktuelle beløbsgrænse på 160.000 kr., som er fastsat ved bekendtgørelse, lovfæstes.

Lovens § 3, stk. 3, foreslås ikke ændret, og beskæftigelsesministeren vil fortsat fremover kunne ændre beløbet under hensyn til lønudviklingen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 3, stk. 2, 1. pkt., fastsætter, at fonden i situationer som nævnt i § 1, stk. 1, nr.

4, inden for en periode af 18 måneder kan udbetale op til 3 måneders løn og andet vederlag, jf. § 2, stk. 1 og 4, til hver lønmodtager, dog i alt højst 55.000 kr.

Lovens § 3, stk. 3, bemyndiger beskæftigelsesministeren til at ændre beløbet i stk. 1 under hensyn til lønudviklingen, og med hjemmel heri har beskæftigelsesministeren ved bekendtgørelse nr. 653 af 30. juni 2009 fastsat, at Lønmodtagernes Garantifond i situationer, som er omfattet af lovens § 3, stk. 2, i det enkelte tilfælde i alt højst kan udbetale 80.000 kr. til hver lønmodtager.

Det foreslås at erstatte det gældende § 3, stk. 2, 1. pkt., med nye § 3, stk. 2, 1. og 2. pkt.

Det foreslås i § 3, stk. 2, 1. pkt., at fonden i situationer som nævnt i det foreslåede § 2 a, stk. 2, 1. pkt. (lovforslagets § 2, nr. 5), inden for en periode af 18 måneder kan udbetale op til 3 måneders løn og andet vederlag til hver lønmodtager, dog i alt højst 80.000 kr.

Det foreslås i § 3, stk. 2, 2. pkt., at fonden i situationer som nævnt i det foreslåede § 2 a, stk. 2, 2. pkt. (lovforslagets § 2, nr. 3), kan udbetale op til 1 måneds løn og andet vederlag til hver lønmodtager, dog i alt højst 26.667 kr.

Forslaget er først og fremmest en konsekvensændring som følge af, at den eksisterende låneordning under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling i den gældende bestemmelse i lov om Lønmodtagernes Garantifond § 1, stk. 1, nr. 4, foreslås videreført i det foreslåede § 2 a, stk. 2, 1. pkt. (lovforslaget § 2, nr. 3).

Forslaget indebærer samtidig, at den aktuelle beløbsgrænse for den eksisterende låneordning, som ved bekendtgørelse er fastsat til 80.000 kr., lovfæstes.

Forslaget indebærer dernæst, at der fastsættes et udbetalingsloft på 26.667 kr. for udbetalinger fra Lønmodtagernes Garantifond i medfør af den foreslåede udvidelse af lånordningen i § 2 a, stk. 2, 2. pkt. (lovforslagets § 2, nr. 3). Forslaget betyder, at fonden i situationer som nævnt i § 2 a, stk. 2, 2. pkt., via arbejdsgiveren kan udbetale op til 1 måneds løn og andet vederlag, dog i alt højst 26.667 kr., til hver lønmodtager.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 5, stk. 1, fastsætter,

at offentlige myndigheder, arbejdsgivere og faglige organisationer efter anmodning skal give fonden oplysninger, der har betydning for afgørelser om udbetaling fra fonden.

Det foreslås i et nyt § 5, stk. 1, 2. pkt., at forpligtelsen endvidere gælder rekonstruktører og kuratorer, i det omfang der er udsigt til dividende af det krav, som anmodningen vedrører.

Forslaget indebærer, at forpligtelsen til efter anmodning at give Lønmodtagernes Garantifond oplysninger, der har betydning for afgørelser om udbetaling fra fonden, udtrykkeligt vil komme til at omfatte rekonstruktører og kuratorer, idet forpligtelsen dog kun gælder, i det omfang der vil være udsigt til dividende til det krav, som anmodningen vedrører.

Dette indebærer, at rekonstruktøren eller kurator ikke er forpligtet til at give Lønmodtagernes Garantifond oplysninger til brug for udbetaling af et § 95-krav fra fonden, hvis der ikke er udsigt til dividende til § 95-krav i boet. Den foreslåede bestemmelse hænger sammen med, at rekonstruktøren eller kurator efter konkursloven ikke må anvende midler til prøvelse mv. af krav, som der ikke er udsigt til dividende til, og at der skal være midler hos arbejdsgiveren eller i boet til at give de pågældende oplysninger.

Forpligtelsen for rekonstruktøren og kurator forudsætter i øvrigt, at rekonstruktøren – eventuelt via arbejdsgiveren – eller kurator er i besiddelse af oplysningerne.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at Lønmodtagernes Garantifond i de situationer, hvor forpligtelsen ikke gælder, fordi der ikke er udsigt til dividende, honorerer rekonstruktøren eller kurator for at give Lønmodtagernes Garantifond oplysningerne. Det afgørende er, at arbejdsgiveren eller boet ikke belastes af udgifter, der vedrører krav, som der ikke er udsigt til dividende til. En sådan aftale vil ikke være i strid med konkurslovens §§ 238 og 239 om habilitet og skifterettens fastsættelse og godkendelse af kurators honorar. Lønmodtagernes Garantifond er en offentlig myndighed, der indtager en særegen position som garant for de ansattes privilegerede krav. Derfor vurderes en sådan særskilt honorering af kurator ikke at kunne rejse tvivl om kurators upartiskhed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af virksomhedsoverdragelseslovens § 2, stk. 1, at erhververen af en virksomhed, der helt eller delvist overdra-

ges, indtræder umiddelbart i de rettigheder og forpligtelser, der bestod på overtagelsestidspunktet i henhold til aftaler mv. om løn og arbejdsforhold.

Det følger af lovens § 2, stk. 2, at bestemmelsen i stk. 1 kun finder anvendelse på aftaler om lærlingeforhold, uddannelsesaftaler for elever i de erhvervsfaglige grunduddannelser mv., hvis virksomheden efter overdragelsen godkendes som lærested eller praktiksted mv.

Reglen om erhververens indtrædelse i de rettigheder og forpligtelser, der bestod på overtagelsestidspunktet, gælder ifølge praksis ikke, hvis overdragelsen af virksomheden sker fra et konkursbo. Ved et konkursbos videresalg af en virksomhed indtræder erhververen kun i de rettigheder og forpligtelser, der vedrører tiden efter konkursens indledning. Det indebærer, at den ansattes krav på løn mv. (herunder feriegodtgørelse) for tiden inden konkursens indledning fortsat skal rettes mod konkursboet og dermed omfattes af dækningen fra Lønmodtagernes Garantifond.

Den nævnte undtagelse for så vidt angår erhververens retsstilling ved et konkursbos videresalg af virksomheden gælder ifølge praksis ikke, når overdragelsen sker under en rekonstruktionsbehandling. I sådanne tilfælde indtræder erhververen således også i rettigheder og forpligtelser, der vedrører tiden før rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Det foreslås i et nyt § 2, stk. 4, at i tilfælde af virksomhedsoverdragelse, der finder sted under overdragerens rekonstruktions- eller konkursbehandling, indtræder erhververen kun i rettigheder og forpligtelser efter § 2, stk. 1 og 2, der vedrører tiden efter indledning af rekonstruktionsbehandling eller afsigelse af konkursdekret.

Forslaget er i relation til konkursbehandling en kodifikation af gældende praksis bl.a. hos Lønmodtagernes Garantifond, og forslaget har herudover til hensigt at sidestille virksomhedsoverdragelser under rekonstruktionsbehandling med virksomhedsoverdragelser under konkursbehandling.

Forslaget indebærer, at udgangspunktet i stk. 1 om, at erhververen indtræder i rettigheder og forpligtelser, der bestod på overtagelsestidspunktet, fraviges, således at erhververen kun indtræder i krav for så vidt angår tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning eller afsigelsen af konkursdekret.

Har Lønmodtagernes Garantifond inden virksomhedsoverdragelsen via låneordning betalt lønkrav, der vedrører arbejde udført under rekonstruktionsbehandling (jf. lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2 a, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 3), har Lønmodtagernes Garantifond ikke krav på at få disse refunderet af erhververen, men må

som i andre tilfælde holde sig til overdrageren eller dennes konkursbo. I sådanne tilfælde vil lønmodtageren nemlig være fyldestgjort for det pågældende lønkrav inden virksomhedsoverdragelsen, og der er derfor ikke for så vidt angår det pågældende lønkrav nogen forpligtelse over for lønmodtageren, som erhververen indtræder i.

Foretages overdragelsen under konkursbehandling, men hvor arbejdsgiveren forinden har været under rekonstruktionsbehandling, indtræder erhververen alene i forpligtelserne vedrørende tiden efter afsigelse af konkursdekret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

EU-Domstolen fandt i en dom af 11. juli 2019, at den gældende værnetingsregel for gældssanering er i strid med EUF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed. Konkursloven bør på den baggrund hurtigst muligt bringes i overensstemmelse med EU-retten.

De øvrige foreslåede ændringer af konkursloven er begrundet i de økonomiske vanskeligheder for virksomheder som følge af covid-19. Disse ændringer bør ligeledes træde i kraft hurtigst muligt.

Loven finder anvendelse i verserende sager, i det omfang det giver mening i forhold til det stadium, sagen befinder sig på.

Den foreslåede ”fast track”-procedure for virksomhedsoverdragelse vil eksempelvis kun kunne benyttes i en verserende sag, hvis rekonstruktionsplanen endnu ikke er vedtaget på det tidspunkt, hvor loven træder i kraft.

Den foreslåede adgang for rekonstruktøren til at begære mødet om rekonstruktionsplanen udsat kan endvidere kun benyttes, hvis rekonstruktionsplanen ikke allerede er vedtaget på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse.

Forslaget om ophævelse af kravet om sikkerhedsstillelse for en eventuel efterfølgende konkursbehandling får endvidere kun betydning i en verserende sag, hvis sikkerheden ikke allerede er stillet, eller rekonstruktionsbehandling endnu ikke er indledt. En sikkerhed, som er stillet, og hvor rekonstruktionsbehandling er indledt, før lovens ikrafttræden, står således ved magt og frigives ikke af den grund, at der efter lovens ikrafttræden ikke længere stilles krav om sådan sik-

kerhedsstillelse som betingelse for at indlede en rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås i *stk. 2*, at justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af konkurslovens § 13 g, stk. 3, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 17.

Forslaget indebærer, at justitsministeren bemyndiges til at bestemme ikrafttrædelsestidspunktet for den foreslåede regel om registrering i Erhvervsstyrelsens it-system af en meddelelse om en påtænkt virksomhedsoverdragelse efter den foreslåede ”fast track”-procedure. Forslaget er begrundet i, at ikrafttrædelse af denne regel forudsætter tilpasning af Erhvervsstyrelsens it-system.

Indtil den foreslåede bestemmelse i konkurslovens § 13 g, stk. 3, 2. pkt., træder i kraft, vil rekonstruktøren alene skulle sende meddelelsen om en påtænkt virksomhedsoverdragelse til kendte fordringshavere og andre berørte samt til skifteretten, jf. den foreslåede bestemmelse i konkurslovens § 13 g, stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens §§ 2 og 3.

Forslaget indebærer, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at bestemme ikrafttrædelsestidspunktet for de foreslåede ændringer af lov om Lønmodtagernes Garantifond og lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse ved udstedelse af en bekendtgørelse herom. Forslaget er begrundet i, at ikrafttrædelse af lovens §§ 2 og 3 forudsætter gennemførelse af praktiske foranstaltninger, herunder tilvejebringelse og tilpasning af it-understøttelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at §§ 2 og 3 finder anvendelse, hvor rekonstruktionsbehandling indledes efter ikrafttrædelsen, jf. stk. 3. Er rekonstruktionsbehandling indledt før ikrafttrædelsen efter stk. 3, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Forslaget indebærer, at de foreslåede ændringer af lov om Lønmodtagernes Garantifond og lov om lønmodtageres rets-

stilling ved virksomhedsoverdragelse finder anvendelse i forhold til en skyldner, der er taget under rekonstruktionsbehandling efter det tidspunkt, hvor lovens §§ 2 og 3 træder i kraft.

For skyldnere, hvor rekonstruktionsbehandling er indledt inden ikrafttrædelsen, finder de hidtil gældende regler i lov om Lønmodtagernes Garantifond og lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse anvendelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at regler fastsat i medfør af konkurslovens § 95, stk. 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2014, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af konkurslovens § 95, stk. 4, jf. denne lovs § 1, nr. 25.

Forslaget indebærer, at bekendtgørelse nr. 84 af 27. januar 2008 om frit valg-ordninger i konkurs, som er udstedt med hjemmel i konkurslovens § 95, stk. 3, fortsat vil være gældende. Bekendtgørelsen vil kunne ændres eller ophæves i medfør af konkurslovens § 95, stk. 4 (hidtidige stk. 3).

Til § 5

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 1 om ændring af konkursloven ved kongelig anordning skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 2 om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond ved kongelig anordning skal kunne sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 3. Begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering indgives til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervsmæssige virksomhed udøves.

Stk. 2. Udøver skyldneren ikke erhvervsmæssig virksomhed her i riget, indgives begæringen til skifteretten i den retskreds, hvor han har sit hjemting.

Stk. 3. Er en skyldners konkursbo allerede under behandling ved en skifteret, indgives begæring om ny konkurs dog til denne skifteret.

§ 11. ---

Stk. 2. En begæring om rekonstruktionsbehandling er uden virkning, hvis den ikke indeholder forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand samt en erklæring fra de pågældende om, at de er villige hertil og opfylder betingelserne i § 238.

Stk. 3-6. ---

§ 11 a. Skifteretten beskikker ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand for skyldneren. Skifteretten er ikke bundet af de forslag til rekonstruktør eller tillidsmand, der fremgår af begæringen. Er der beskikket flere rekonstruktører, varetager disse hvervet hver for sig, medmindre skifteretten bestemmer andet. Rekonstruktøren kan antage fornøden sagkyndig bistand.

§ 11 a. Skifteretten beskikker ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand for skyldneren. Skifteretten er ikke bundet af de forslag til rekonstruktør eller tillidsmand, der fremgår af begæringen. Er der beskikket flere rekonstruktører, varetager disse hvervet hver for sig, medmindre skifteretten bestemmer andet. Rekonstruktøren kan antage fornøden sagkyndig bistand.

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 1. juni 2014, som ændret senest ved lov nr. 58 af 30. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 1*, ændres »rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering« til: »rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

2. I § 3, *stk. 2*, indsættes efter »begæringen«: »om rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

3. I § 3 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Begæring om gældssanering indgives til skifteretten i den retskreds, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser er. Stedet, hvor skyldneren har sin bopæl, anses at være centret for skyldnerens hovedinteresser, medmindre andet godtgøres. Udøver skyldneren erhvervsmæssig virksomhed, anses hovedforretningsstedet at være centret for skyldnerens hovedinteresser, medmindre andet godtgøres.«

4. I § 11, *stk. 2*, og § 11 a, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »og en regnskabskyndig tillidsmand«.

4. I § 11, *stk. 2*, og § 11 a, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »og en regnskabskyndig tillidsmand«.

5. I § 11 a, *stk. 1, 2. pkt.*, udgår »eller tillidsmand«.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Indledning af rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke er betinget af sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed. En fordringshaver, der har begæret rekonstruktionsbehandling, hæfter ikke for omkostningerne ved rekonstruktionsbehandlingen ud over sikkerhedsstillelsen, og alene i det omfang omkostningerne ikke dækkes af skyldnerens midler.

Stk. 5. Skifteretten kan efter rekonstruktørens begæring bestemme, at der skal stilles yderligere sikkerhed for omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed. Stilles sikkerheden ikke, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 6. Skifteretten kan undtagelsesvis bestemme, at statskassen indestår for omkostninger ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler og en eventuel stillet sikkerhed.

Stk. 7. Indledning af rekonstruktionsbehandling er betinget af, at den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, stiller sikkerhed for en eventuel efterfølgende konkursbehandling, jf. § 27, stk. 1.

§ 11 c. ---

Stk. 2. Forslaget til rekonstruktionsplan skal indeholde:

- 1) --
- 2) ---

3) Oplysning om, hvorvidt der efter tillidsmandens opfattelse er mangler ved skyldnerens seneste årsrapport.

4) ---

Stk. 3. Forslaget til rekonstruktionsplan skal være tiltrådt af skyldneren. Forslaget skal vedlægges tillidsmandens vurdering af skyldnerens aktiver og en erklæring fra rekonstruktøren og tillidsmanden om, hvorvidt planen efter deres skøn er gennemførlig.

Stk. 4. ---

§ 11 d. Skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på mødet med fordringshaverne.

Stk. 2. ---

6. I § 11 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Hvis skyldneren anmoder om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i forbindelse med begæringen om rekonstruktionsbehandling eller på et senere tidspunkt før vedtagelsen af rekonstruktionsplanen, skal skyldneren komme med forslag herom samt en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig hertil og opfylder betingelserne i § 238. Stk. 1, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«
Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.

7. I § 11 a, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, der bliver stk. 5, 1. pkt., stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, ændres »tillidsmandens« til: »en eventuel tillidsmands«.

7. I § 11 a, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, der bliver stk. 5, 1. pkt., stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, ændres »tillidsmandens« til: »en eventuel tillidsmands«.

7. I § 11 a, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 6, der bliver stk. 5, 1. pkt., stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, ændres »tillidsmandens« til: »en eventuel tillidsmands«.

8. § 11 a, stk. 7, der bliver stk. 8, ophæves.

9. I § 11 c, stk. 2, nr. 3, udgår »efter tillidsmandens opfattelse«, og som 2. pkt. indsættes:

»Er der beskikket en tillidsmand, afgives oplysningen af denne.«

10. § 11 c, stk. 3, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Forslaget skal vedlægges en vurdering af skyldnerens aktiver og en erklæring fra rekonstruktøren om, hvorvidt planen efter dennes skøn er gennemførlig. Er der beskikket en tillidsmand, skal denne tillige afgive udtalelse efter 2. pkt.«

11. I § 11 d, stk. 1, § 12 b, stk. 2, 2. pkt., to steder i § 13 b, stk. 1, nr. 3, § 13 c, stk. 1, § 14 e, stk. 2, og § 15, stk. 2, 2. pkt., ændres »tillidsmanden« til: »en eventuel tillidsmand«.

§ 11 e. ---*Stk. 2-4. ---*

Stk. 5. Hvis særlige grunde taler for det, kan skifteretten efter anmodning fra rekonstruktøren og tillidsmanden udsætte drøftelsen af forslaget til rekonstruktionsplan til et senere møde, som skal holdes inden fire uger. § 11 c, § 11 d og stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse. Udsættelse kan ikke ske, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer imod og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. § 13 d, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 12. ---

Stk. 2. Virksomhedsoverdragelse må alene ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten.

Stk. 3. ---

Stk. 4. § 100, jf. § 103, § 105, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, jf. § 100, jf. § 103, og § 112 finder tilsvarende anvendelse.

12 b. ---

Stk. 2. Skifteretten indrykker straks en bekendtgørelse i Statstidende om rekonstruktørens foreløbige overtagelse af ledelsen af virksomheden. Rekonstruktøren skal endvidere straks underrette skyldnerens hidtidige ledelse, samtlige kendte fordringshavere og tillidsmanden herom.

Stk. 3. ---

§ 12 e. Skifteretten kan på begæring af skyldneren fastsætte værdien af et eller flere af skyldnerens pantsatte aktiver i forhold til § 10 a, stk. 2, nr. 2, 3. pkt., § 12 d, stk. 2, nr. 2, og § 14 c, stk. 4.

Stk. 2-4. ---

§ 13 b. Det udsendte materiale skal indeholde:

1)-2) ---

3) En redegørelse fra rekonstruktøren og tillidsmanden, der skal indeholde:

a)-h) ---

i) En erklæring fra rekonstruktøren og tillidsmanden om, hvorvidt rekonstruktionsforslaget efter

12. I § 11 e, stk. 5, 1. pkt., ændres »Hvis særlige grunde taler for det, kan skifteretten efter anmodning fra rekonstruktøren og tillidsmanden udsætte« til: »Hvis rekonstruktøren anmoder herom, udsætter skifteretten«.

13. I § 11 e indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen kan rekonstruktøren eller fordringshavere, der repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret, anmode om, at skifteretten beskikker en regnskabskyndig tillidsmand, hvis der ikke allerede er beskikket en sådan. Skifteretten skal i så fald snarest muligt beskikke en tillidsmand, der opfylder betingelserne i § 238.«

14. I § 12, stk. 2, indsættes efter »skifteretten«: », eller i medfør af § 13 g«.

15. I § 12, stk. 4, ændres »§ 103, og § 112« til: »§ 103, § 110, stk. 4, og § 112«.

11. I § 11 d, stk. 1, § 12 b, stk. 2, 2. pkt., to steder i § 13 b, stk. 1, nr. 3, § 13 c, stk. 1, § 14 e, stk. 2, og § 15, stk. 2, 2. pkt., ændres »tillidsmanden« til: »en eventuel tillidsmand«.

16. § 12 e, stk. 1, 1. pkt., ændres »Skifteretten kan« til: »Når der er beskikket en tillidsmand, kan skifteretten«.

11. I § 11 d, stk. 1, § 12 b, stk. 2, 2. pkt., to steder i § 13 b, stk. 1, nr. 3, § 13 c, stk. 1, § 14 e, stk. 2, og § 15, stk. 2, 2. pkt., ændres »tillidsmanden« til: »en eventuel tillidsmand«.

deres skøn er rimeligt og frembyder en tilstrækkelig betryg-
gelse for forslaget opfyldelse.

Stk. 2-3. ---

§ 13 c. Skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal
være til stede på det møde, hvor der stemmes om rekon-
struktionsforslaget.

Stk. 2. ---

§ 14 e. ---

Stk. 2. Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1,
indkalder skifteretten skyldneren, fordringshaverne, rekon-

11. I § 11 d, stk. 1, § 12 b, stk. 2, 2. pkt., to steder i § 13 b,
stk. 1, nr. 3, § 13 c, stk. 1, § 14 e, stk. 2, og § 15, stk. 2, 2.
pkt., ændres »tillidsmanden« til: »en eventuel tillidsmand«.

17. Efter § 13 f indsættes i *kapitel 2 c*:

»**§ 13 g.** Rekonstruktion i form af en virksomhedsoverdra-
gelse kan med rekonstruktørens samtykke ske, inden der er
vedtaget en rekonstruktionsplan, hvis det skønnes hensigts-
mæssigt for at bevare værdien af skyldnerens virksomhed,
og medmindre indsigelse mod overdragelsen fra et flertal af
fordringshaverne er kommet frem til rekonstruktøren inden
5 hverdage efter afsendelsen af den meddelelse, der er nævnt
i stk. 3.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 regnes flertallet blandt
de fordringshavere, der efter § 13 d, stk. 2-4, har stemmeret
om et rekonstruktionsforslag indeholdende bestemmelse om
tvangsakkord.

Stk. 3. Med henblik på virksomhedsoverdragelse i med-
før af stk. 1 skal rekonstruktøren sende en meddelelse til
samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyld-
nerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen,
og til skifteretten. Er skyldneren en sammenslutning, der er
registreret i Erhvervsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig
registrere meddelelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 4. Meddelelsen nævnt i stk. 3 skal indeholde de oplys-
ninger, som fremgår af § 13 b, stk. 1, nr. 1, og oplysning
om, hvorvidt erhververen er skyldnerens nærstående. Med-
delelsen skal herudover indeholde de oplysninger, som frem-
går af § 11 b, stk. 2, 1. pkt., og 2. pkt., nr. 1 og 2, i det
omfang disse oplysninger ikke allerede er udsendt i medfør
af § 11 b. Endvidere skal meddelelsen indeholde oplysning
om værdiansættelse af skyldnerens aktiver, i det omfang en
sådan foreligger. Desuden skal meddelelsen indeholde op-
lysninger om, hvortil en fordringshaver kan rette henvendelse,
hvis denne har indsigelser mod virksomhedsoverdragelsen,
fristen for, hvornår en fordringshavers indsigelse mod
virksomhedsoverdragelsen skal være kommet frem til rekon-
struktøren, samt en kort begrundelse for, hvorfor proceduren
i medfør af stk. 1 anvendes.

Stk. 5. Senest 5 hverdage efter fristen for indsigelser i
medfør af stk. 1 skal rekonstruktøren sende en meddelelse til
samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyld-
nerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen,
og til skifteretten, hvor der redegøres for, om virksomheds-
overdragelsen blev gennemført.

Stk. 6. § 14 c, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«

11. I § 11 d, stk. 1, § 12 b, stk. 2, 2. pkt., to steder i § 13 b,
stk. 1, nr. 3, § 13 c, stk. 1, § 14 e, stk. 2, og § 15, stk. 2, 2.
pkt., ændres »tillidsmanden« til: »en eventuel tillidsmand«.

struktøren, tillidsmanden og eventuelle kautionister for rekonstruktionen til møde.

Stk. 3. ---

§ 15. Ud over i de tilfælde, der er nævnt i § 11 a, stk. 5, § 11 c, stk. 4, § 11 d, stk. 2, § 11 e, stk. 3, § 11 g, stk. 3, § 13, stk. 5, § 13 c, stk. 2, og § 13 f, stk. 1 og 3, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis

1)-4) ---

Stk. 2. Rekonstruktøren skal straks give skifteretten meddelelse om omstændigheder som nævnt i stk. 1, nr. 1, 2 og 4. Skifteretten skal i disse tilfælde give skyldneren, rekonstruktøren, tillidsmanden og fordringshaverne lejlighed til at udtale sig, inden der træffes afgørelse efter stk. 1.

Stk. 3. Ophører en rekonstruktionsbehandling af andre grunde end stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller at skyldneren ikke er insolvent, tages skyldnerens bo straks under konkursbehandling.

Stk. 4. Når skyldnerens bo tages under konkursbehandling i medfør af stk. 3, skal rekonstruktøren og tillidsmanden sende en kort redegørelse til skifteretten om de forhold, der er nævnt i § 13 b, stk. 1, nr. 3, litra c-e, hvis rekonstruktøren og tillidsmanden er i besiddelse af oplysninger herom.

§ 15 b. Skifteretten bekendtgør rekonstruktionsbehandlingens ophør i Statstidende, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere rekonstruktionsbehandlingens ophør i Erhvervsstyrelsens it-system.

§ 18. Insolvens antages i almindelighed at foreligge, hvis

1) ---

2) skyldneren er under rekonstruktionsbehandling,

3)-4) ---

§ 27. ---

Stk. 2. Sikkerhed efter stk. 1 skal ikke stilles, hvis der er stillet sikkerhed efter § 11 a, stk. 7.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Er der på fristdagen tinglyst virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, i skyldnerens ejendom, skal virksomhedspanthaveren straks efter afsigelsen af konkursdekretet stille 50.000 kr. i sikkerhed for omkostningerne ved boets behandling. Sikkerhedsstillelsen er subsidiær i forhold til

18. I § 15, stk. 1, ændres »§ 11 a, stk. 5« til: »11 a, stk. 6«.

11. I § 11 d, stk. 1, § 12 b, stk. 2, 2. pkt., to steder i § 13 b, stk. 1, nr. 3, § 13 c, stk. 1, § 14 e, stk. 2, og § 15, stk. 2, 2. pkt., ændres »tillidsmanden« til: »en eventuel tillidsmand«.

19. I § 15, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Det gælder dog ikke, hvis rekonstruktionsbehandlingen ophører, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan.«

20. I § 15, stk. 4, 1. pkt., ændres »tillidsmanden sende« til: »en eventuel tillidsmand sende«.

21. I § 15 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Skifteretten afviser en begæring om rekonstruktionsbehandling, der indgives tidligere end en måned efter en forudgående rekonstruktionsbehandlingens ophør, hvis den forudgående rekonstruktionsbehandling er ophørt, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan.«

22. I § 15 b indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Rekonstruktøren skal sende en meddelelse om rekonstruktionsbehandlingens ophør til samtlige kendte fordringshavere og andre, der blev berørt af rekonstruktionsbehandling, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling.«

23. I § 18, nr. 2, indsættes efter »er«: », eller inden for de seneste tre uger har været,«.

24. § 27, stk. 2, ophæves

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

25. I § 27, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., udgår ”og § 11 a, stk. 7”.

sikkerhedsstillelse efter stk. 1 og § 11 a, stk. 7. Omfattes flere panthavere af 1. pkt., påhviler forpligtelsen til at stille sikkerhed disse solidarisk og indbyrdes i forhold til pantets værdi.

Stk. 5. Er der ikke tinglyst virksomhedspant på frisdagen, påhviler forpligtelserne efter stk. 4 den eller de panthavere, der har aflyst et virksomhedspant senere end to år før frisdagen, medmindre aflysningen under hensyn til omstændighederne fremtrådte som ordinær.

§ 72. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Har en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten, godkendt betalingen eller dispositionen, kan omstødelse kun ske, hvis rekonstruktøren åbenbart har overskredet sine beføjelser.

§ 95. Derefter betales i lige forhold:

1) Krav på løn og andet vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste, som er forfaldet i tidsrummet fra 6 måneder før frisdagen indtil konkursdekretets afsigelse. Tilsvarende gælder krav ifølge en uforrentet opsparingsordning (frit valg-ordning), jf. stk. 3, der kræves udbetalt i samme tidsrum, eller som, uanset at kravet er optjent før konkursdekretets afsigelse, først kræves udbetalt efter dette tidsrum.

2)-5)

Stk. 2. ---

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om de betingelser, der skal være opfyldt, for at en uforrentet opsparingsordning (frit valg-ordning) er omfattet af stk. 1, nr. 1, og om, hvilke krav der kan være omfattet af en sådan ordning, herunder om dokumentation for disse forhold.

§ 238. Ingen må handle som kurator, skifterettens medhjælper, medlem af kreditorudvalget, sagkyndig bistand, forretningskyndig medhjælper, revisor, rekonstruktør, tillidsmand eller vurderingsmand, hvis han er en af skyldnerens nærstående eller er afhængig af skyldneren, eller hvis der som følge af hans interesse i sagens udfald eller af andre grunde er tvivl om hans upartiskhed i det foreliggende spørgsmål.

Stk. 1-4. ---

Stk. 5. En person, der beskikkes som tillidsmand i medfør af § 11 a, stk. 1, må ikke have været revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i to år forud for rekonstruktionsbehandlings indledning og må ikke virke som revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i en periode på to år efter at have afsluttet hvervet som tillidsmand.

26. i § 27, *stk. 5*, der bliver *stk. 4*, ændres ”*stk. 4*” til: ”*stk. 3*”.

27. I § 72, *stk. 3*, indsættes som *2. pkt.*:

»En rekonstruktørs samtykke i medfør af § 13 g til en virksomhedsoverdragelse udelukker ikke omstødelse over for andre end erhververen.«

28. I § 95, *stk. 1, nr. 1, 2. pkt.*, ændres »*stk. 3*« til: »*stk. 4*«.

29. I § 95 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Fortrinsstillingen for krav på løn m.v., jf. *stk. 1* og *2*, omfatter også skatteforvaltningens krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af løn m.v.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

30. I § 238, *stk. 5*, ændres »§ 11 a, *stk. 1*« til: »§ 11 a, *stk. 4*, eller § 11 e, *stk. 6*«.

§ 1. Lønmodtagernes Garantifond oprettes til sikring af lønmodtageres krav på løn m.v. i følgende tilfælde:

1)-3) ---

4) under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.

Stk. 2-3. ---

§ 2. Garantien omfatter krav på løn og andet vederlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet samt feriegodtgørelse. Garantien omfatter dog ikke den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat eller i forbindelse med lønindeholdelse efter kildeskatteovens § 73.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. I tilfælde af en rekonstruktionsbehandling, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter garantien krav på løn m.v., der forfalder under rekonstruktionsbehandlingen. Garantien omfatter krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3. Fonden kan nægte nærstående udbetaling svarende til konkurslovens § 95, stk. 2. Fonden betaler ikke feriegodtgørelse af sine udbetalinger. Afholder lønmodtageren ferie under rekonstruktionsbehandlingen, kan fonden udbetale løn under ferie til brug herfor. Hvis lønmodtageren holder ferie med feriegodtgørelse, udbetaler fonden alene feriegodtgørelse, hvis der ikke er indbetalt det nødvendige beløb til Feriekonto. Udbetaling fra fonden kan kun ske, hvis rekonstruktøren giver samtykke hertil, jf. konkurslovens § 12, stk. 1.

Stk. 5. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i stk. 1-3.

Stk. 6. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden ikke er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i stk. 1 og 4.

I lov om Lønmodtagernes Garantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 686 af 20. juni 2011, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 496 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) ved arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.«

2. § 2, stk. 4-6, ophæves.

3. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. I tilfælde af rekonstruktionsbehandling, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter garantien krav fra lønmodtagere, der før eller under rekonstruktionsbehandlingen er opsagt og fritstillet. Overdrages arbejdsgiverens virksomhed eller en del heraf, omfatter garantien krav fra overdragne lønmodtagere, der vedrører tiden inden rekonstruktionsbehandlingsindledning. § 2, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Fonden kan med rekonstruktørens samtykke, jf. konkurslovens § 12, stk. 1, via arbejdsgiveren udbetale op til 3 måneders løn m.v., der forfalder under rekonstruktionsbehandlingen, til lønmodtagere, der fortsat er beskæftiget af arbejdsgiveren. Fonden kan endvidere med rekonstruktørens samtykke via arbejdsgiveren udbetale op til 1 måneds løn m.v., der forfalder inden rekonstruktionsbehandlingen, til så-

danne lønmodtagere. § 2, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse. Krav mod arbejdsgiveren vedrørende udbetaling af løn m.v. efter 2. pkt. omfattes uanset rekonstruktørens samtykke til udbetalingen ikke af konkurslovens § 94.

Stk. 3. Stk. 2 omfatter alene krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3, jf. stk. 2. Fonden betaler ikke feriegodtgørelse af udbetalinger efter stk. 2. Afholder lønmodtageren ferie i den lønperiode, som udbetalingen vedrører, kan fonden udbetale løn under ferie. Holder lønmodtageren ferie med feriegodtgørelse i den lønperiode, som udbetalingen vedrører, udbetaler fonden alene feriegodtgørelse, hvis der ikke er indbetalt det nødvendige beløb til FerieKonto eller en privat feriekasse.

§ 2 b. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i § 2.

Stk. 2. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden ikke er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i § 2 a.«

§ 3. I situationer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-3, kan fonden i det enkelte tilfælde i alt højst udbetale 110.000 kr. til hver lønmodtager for krav nævnt i konkurslovens § 94, nr. 2, og § 95, stk. 1, nr. 1-3 og 5. Krav ifølge en uforrentet opsparingsordning (frit valg-ordning), jf. konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., er dog ikke omfattet af den grænse, der gælder for fondens udbetalinger efter 1. pkt.

Stk. 2. I situationer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 4, kan fonden inden for en periode af 18 måneder udbetale op til 3 måneders løn og andet vederlag, jf. § 2, stk. 1 og 4, til hver lønmodtager, dog i alt højst 55.000 kr. Når fonden har påbegyndt en betalingsperiode, kan der i referenceperioden på 18 måneder ikke udbetales ud over de fastsatte begrænsninger efter 1. pkt. i forhold til samme arbejdsgiver. Referenceperioden regnes fra indledningen af den rekonstruktionsbehandling, som først har medført udbetaling fra fonden.

Stk. 3. ---

§ 5. Offentlige myndigheder, arbejdsgivere og faglige organisationer skal efter anmodning give fonden oplysninger, der har betydning for afgørelser om udbetaling fra fonden.

§ 2. Overdrages en virksomhed eller en del heraf, indtræder erhververen umiddelbart i de rettigheder og forpligtelser, der bestod på overtagelsestidspunktet i henhold til 1) kollektivt overenskomst og aftale, 2) bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der er fastsat eller godkendt af offentlig myndighed og 3) individuel aftale om løn- og arbejdsforhold.

4. I § 3, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »nr. 1-3« til: »nr. 1-4«, og »110.000 kr.« ændres til: »160.000 kr.«

5. § 3, *stk. 2, 1. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»I situationer som nævnt i § 2 a, stk. 2, 1. pkt., kan fonden inden for en periode af 18 måneder udbetale op til 3 måneders løn og andet vederlag til hver lønmodtager, dog i alt højst 80.000 kr. I situationer som nævnt i § 2 a, stk. 2, 2. pkt., kan fonden udbetale op til 1 måneds løn og andet vederlag til hver lønmodtager, dog i alt højst 26.667 kr.«

6. I § 5, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Forpligtelsen gælder endvidere rekonstruktører og kuratorer, i det omfang der er udsigt til dividende til det krav, som anmodningen vedrører.«

§ 3

I lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 710 af 20. august 2002, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 385 af 26. april 2017, foretages følgende ændring:

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder kun anvendelse på aftaler om lærlingeforhold, uddannelsesaftaler for elever i de erhvervsfaglige grunduddannelser m.v., såfremt virksomheden efter overdragelsen godkendes som lærested eller praktiksted m.v.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på lønmodtageres ret til ydelser i forbindelse med alderdom og invaliditet eller ydelser til efterladte i henhold til pensionsordninger.

1. I § 2 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Finder overdragelsen sted under overdragerens rekonstruktions- eller konkursbehandling, indtræder erhververen dog kun i rettigheder og forpligtelser, jf. stk. 1 og 2, der vedrører tiden efter indledning af rekonstruktionsbehandling eller afsigelse af konkursdekret.«